പ്രസന്നകേരളം

സി. ജെ. തോമസ്, ബി. എ. ബി. എൽ.

പട്ടം രാജിവയ്ക്കണം

ഇതിനകം പ്രസിദ്ധമായികഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്രീ പട്ടംതാണുപിള്ളയവർകളുടെ പുന്നപ്രപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ സാക്ഷിപത്രത്തിന് തനിക്കൊരു ഉത്തരവാദിത്വവുമില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് തനിക്ക് ഒരു നഷ്ടം വരുവാനില്ലെന്നും, സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചതായി പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് അത്രത്തോളം ശരിയാണ്. അധികാരത്തിന്റെ കണ്ണിൽ "നല്ലപിള്ള"യാകുന്നതു് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യഭടന് അത്ര നിഷിദ്ധമാണെങ്കിൽ ഫരീദ്കോട്ട് ദർബാറിൽ നിന്നും ഇതിലും നല്ല ഒരു സർട്ടിഫിക്കററ് കരസ്ഥമാക്കിയ പണ്ഡിററ് നെഹ്റു എന്തുചെയ്യണം. രാഷ്ട്രീയ സമരത്തിന്റെ ഗതികളിൽ അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കാം. അതിനു ശ്രീ പട്ടത്തിനു് കർത്തവ്യഭാരമാരോപിക്കുന്നതു് അനീതിയുമാണ്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ട് സ്റ്റേററ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു് അങ്ങേര് അമ്മിക്കല്ലുപോലെ അനങ്ങാതെ ഇരിക്കണമെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ശ്രീ പട്ടംതാണുപിള്ളയ്ക്കു് ചെയ്യാവുന്നതിൽ ഏററവും ദേശാഭിമാനകരമായ സേവനം പ്രസിഡണ്ടുസ്ഥാനം രാജിവെച്ച് മാനസികമായും, കായികമായും അതിൽ കെൽപ്പുള്ള മറെറാരാളെയെങ്കിലും ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ്. അതിനു മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ട്. അവ ശ്രീ പട്ടത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായാലും ഇല്ലെങ്കിലും (ഇല്ലെന്ന് എനിക്ക് വ്യക്തമായ അഭിപ്രായമുണ്ട്.) അവ എന്താണെന്നറിയുവാൻ നാട്ടുകാർക്കവകാശമുണ്ടല്ലൊ.

ദേശീയ നേതൃത്വത്തെ വിമർശിക്കുകയെന്നതു് അപകടം പിടിച്ച ഒരേർപ്പാടാണ്. അതുചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾ പൊതുജനവിദ്വേഷത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം. അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരംകുറഞ്ഞുപോയെന്നും വരാം. രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുടെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ ഇളകിയാടിയെന്നും വരാം. ഈ സ്വഭാവഗതി ഒരു മാനസികരോഗമാണ്, അതു ശതാബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ള അഭിമാനത്തിന്റെ തിക്തഫലവുമാണ്. നീണ്ട ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പറയത്തക്ക വിജയങ്ങളൊന്നും കൂടാത്ത ഒന്ന്, നിരാശാഭരിതരായ ഒരു ജനതയുടെ മനസ്സിൽ കുത്തിവെച്ച ഒരു രോഗമാണതു്. എന്തിനെയും ഭയം, ആരെയും സംശയം വിമർശനങ്ങളോട് അവ എത്രതന്നെ മിതമായിരുന്നാലും അസഹിഷ്ണുത ഇവയെല്ലാമാണ്, ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ദേശാഭിമാനിയുടെ ഇന്നത്തെ ചിന്താഗതി. ചുരുക്കത്തിൽ പ്രജാധിപത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ കാതലായ വിമർശനബുദ്ധിയും അതിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നശിക്കുന്നു. വിമർശിക്കുന്നവരോട് വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും തോന്നുന്നു.

ഈ മനോഭാവം രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന് പററിയതല്ല രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നിരന്തരപരിവർത്തനത്തിനധീനമാണ്. കാലം ചെല്ലുന്തോറും നയങ്ങളും അവയെ നയിക്കുന്നവരും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കഴിഞ്ഞകാലത്തെ സമരതന്ത്രം ഇന്ന് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുകയില്ല. വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിലും പ്രൗഢിയിലും ആശ്രയിച്ചുനിന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനരീതി ജന്മിത്വകാലത്തിന് പററിയതായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇന്ന് ജനങ്ങളോടു ചേർന്നിന്ന് അവരുടെ പിൻബലം സമ്പാദിക്കുന്ന പ്രവർത്തകനു മാത്രമേ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. അവന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അവൻ സാധാരണജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധ്യവും അവരിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസവുമാണ്. അതിനു കഴിവോ അർഹതയോ ഇല്ലാത്ത ദേശാഭിമാനി സദാ ഈർഷ്യാലുവായിരിക്കും. രാഷ്ട്രീയസംഘടനകൾ മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണെന്നും, നേതാക്കന്മാർ മനുഷ്യരാണെന്നും ഓർമ്മിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത പക്ഷം വളരുന്നതു് ജനാധിപത്യമല്ല, ഫാസിസമായിരിക്കും, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മൗലിക തത്വം ജനങ്ങൾ ചിന്തിക്കുകയും അഭിപ്രായപ്രകടനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതാണ് അതിമാനുഷന്മാർക്ക് ജനാധിപത്യത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല. വിമർശനാതീതമായ തത്വങ്ങളും വ്യക്തികളും ജനിക്കുമ്പോൾ ജനാധിപത്യം നിലച്ചു. ഫാസിസം തുടങ്ങിയെന്നനുമാനിക്കാം. വിമർശനംകൊണ്ട് തകർന്നുപോകുമെന്ന ഭീതി കാണിക്കുന്നതുതന്നെ കുററസമ്മതത്തിന് തുല്യമാണ്. വിമർശനംകൊണ്ട് ആകാശമൊന്നും ഇടിഞ്ഞുവീഴുകയില്ല. ദേശീയ ജനാധിപത്യസമരത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. ശ്രീ. പട്ടത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പററി അഭിപ്രായഭിന്നതയുള്ള വ്യക്തികളും വിഭാഗങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലെ ദേശാഭിമാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും ഉണ്ട്. പക്ഷെ അവരെ ജനങ്ങൾ തെററിദ്ധരിച്ചേക്കുമെന്ന് ഭയന്നും സ്വാർത്ഥതയും വിദ്വേഷവും അവരിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുമെന്ന് വിചാരിച്ചും അവർ നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ചിലപ്പോൾ ആ നയം വിവേകമാണെന്നും വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ടായേക്കാം. പക്ഷെ അതു് ഭീരുത്വം മാത്രമാണ്. ഒരു വിമർശനംകൊണ്ട് തകർന്നുപോകാൻ മാത്രം ദുർബലമാണ് നമ്മുടെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനമെങ്കിൽ അതിന് നിലനിൽക്കാൻ അവകാശമില്ല; അതു തകരട്ടെ.

പ്രത്യേകകാരണമൊന്നും കൂടാതെ തന്നെ ശ്രീ. പട്ടം സ്ഥാനമൊഴിയേണ്ടതാണ്. അത്രക്കധികം കാലമായി അദ്ദേഹമാസ്ഥാനമലങ്കരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇന്ത്യൻ നാഷനൽകോൺഗ്രസ്സിൽ എല്ലാവർഷവും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതു് അതതുവർഷത്തെ പ്രസിഡണ്ട് അനർഹമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടല്ലല്ലോ. മൈസൂറിന്റെ മാതൃക നമുക്ക് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് തെററ്.

വ്യക്തിപരമായി വിമർശനാർഹമായ പല ആരോപണങ്ങളും ഈ ബഹുമാന്യനേതാവിനെപ്പററി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ എ. ററി. സി. സി. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആലപ്പുഴ ഡിവിഷൻകമ്മററിയുടെ പരാതി അന്യായമായി തീർപ്പുചെയ്തതിൽ ശ്രീ. പട്ടം തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ആത്മാർത്ഥതയിൽ നിന്നും സത്യത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലേ എന്ന് ശങ്കിക്കുന്നവർപലരുമുണ്ട്. ഈ ആശങ്ക അത്ര അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് ഗണിക്കുവാൻ തെളിവുകൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആലപ്പുഴ തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽതന്നെ ചെന്ന് അവരുടെ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയെ (ശ്രീ പട്ടത്തിനതു് ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, തിരുവിതാംകൂറിലെ സംഘടിത തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം അവർക്കാണ്.) അപലപിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? വിദ്യാരഹിതരായ തൊഴിലാളികൾ കൂക്കുവിളിച്ചുവെന്ന് ബഹുമാ

(ശേഷം 12-ാംപേജിൽ)

വിഷയവിവരം.

1. പട്ടം രാജിവയ്ക്കണം– സി. ജെ. തോമസ്
2. കിഴവന്റെമറുപടി(കഥ) കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള
3. നീറുന്ന യുവലോകം– സുകുമാർ
4. തീയെ തൊട്ടുകളിച്ചാൽ– (കഥ) എ, ററി മാക്സ്
5. ഇങ്ങോട്ടു നോക്കുക– കെ. സുരേന്ദ്രൻ
6. നോവൽ പംക്തി
7. പ്ളാനിങ്ങ്– എം. ഇ. മത്തായി
8. റഷ്യയും സ്റ്റാലിനും– കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

പ്രസന്നകേരളം
പുസ്തകം 18 ലക്കം 7
16—6—46
വില രണ്ടണ.

കുറിപ്പുകൾ

ബർമ്മായിലെ ദേശീയകക്ഷിയുടെ നേതാവായ യൂസോ എക്സിക്യൂട്ടിവ് കൗൺസിലിൽ നിന്നും രാജി വച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ട അംഗങ്ങളെ നിയമസഭയിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് എക്സിക്യൂട്ടിവ് കൗൺസിലിനുണ്ടായിരുന്ന അധികാരാവകാശങ്ങൾ പോലും ഇന്ന് അതിനില്ലെന്നതാണ് യൂസോയുടെ രാജിയുടെ കാരണം.

നിർഭാഗ്യകരമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ബർമ്മായിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി ബർമ്മായിലെ ദേശീയസമരം ശക്തിപ്പെട്ടു. സഹജമായ മർദ്ദനാസക്തിയോടെ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ തയ്യാറായി. ബർമ്മായിലെ ദേശാഭിമാനികൾ ഒന്നടങ്കം ജാപ്പ്പക്ഷപാതികളായി തീരുകയാണ് അതിന്റെ ഫലമായിട്ടുണ്ടായത്. ഈ നിർഭാഗ്യം തന്നെ മലയായിലും, ജാവായിലും മററും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വളരെക്കാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജാപ്പാധിപത്യത്തിൽ പെട്ട മററു രാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം ബർമ്മായും ജാപ്പ് പ്രചരണത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികൾ മനസ്സിലായി. ബർമ്മായിലെ ദേശാഭിമാനികൾക്ക് ജപ്പാൻ ഗവമ്മെൻറ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്ന ആയുധസഹായം അവർ നല്കിയില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം തകർക്കുന്നതിന് ജപ്പാൻകാർ നാട്ടുകാരുടെ സഹായം സമ്പാദിച്ചു. പക്ഷേ സാമ്രാജ്യത്വം നാടുവിട്ടതോടുകൂടി ബർമ്മായിൽ ജാപ്പ് ഫാസിസം ഭരണമേററു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ കഥ പിന്നെയും അപകടത്തിലായി. ഭാഗ്യവശാൽ ബർമ്മായിലെ ദേശീയനേതാക്കന്മാർ അവരുടെ തെററു മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്ത ദുരഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി നില്ക്കാതെ, ഉടൻതന്നെ ജപ്പാൻകാരെ നാട്ടിൽനിന്നും ഓടിക്കുവാനുള്ള സമരം തുടങ്ങി. ഈ സമരത്തിൽവീണ്ടും ബ്രിട്ടന്റെ ആയുധശക്തിയെ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് വ്യസനകരമായ സംഗതി. പക്ഷേ ഗത്യന്തരമില്ലാതിരുന്ന ആ അവസരത്തിൽ സ്വന്തം നിലകാക്കുവാൻവേണ്ടി ജാപ്പ് ആധിപത്യത്തെ നീതീകരിക്കുവാൻ ബർമ്മായുടെ നേതാക്കന്മാർ തയ്യാറായില്ല. അങ്ങിനെ അവർ കൊടുത്ത സഹായത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ബ്രിട്ടീഷ്കാർക്ക് ബർമ്മായിൽ ഇറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ അതിനുവേണ്ടി ബർമ്മീസ് ജനതയോടും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തോടും വളരെ അധികം കൃതജ്ഞത അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ബർമ്മായിലെ ജനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സമരംകൂടി നടത്തേണ്ട നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡോനേഷ്യാ അവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നുണ്ടാവണം. ജനറൽ ഓങ്ങ്സാനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബർമ്മീസ്ഫാഷിസ്ററ് വിരുദ്ധലീഗിനോടു യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ വിജയിക്കുമെന്നതു് നിശ്ചയമാണ്.

സ്പെയിൻ

സ്പെയിനിലെ ഇന്നത്തെ ഭരണക്രൂടം ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയ്ക്കു് അപകടകരമല്ല എന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശകാര്യമന്ത്രി ബവിൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപകടകരമല്ല. സാമ്രാജ്യത്വത്തെ ശരിവയ്ക്കുകയും ഫാസിസം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫ്രാങ്കോഭരണം, ഫാസിസം ഉയരാതിരിക്കുവാനും, സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും വേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഐക്യരാജ്യസംഘടനയ്ക്കു് അപകടകരമല്ലെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ആ സംഘടനയെ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയാക്കാൻ ബ്രിട്ടൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ബവിന്റെ പ്രസംഗം ഇന്ത്യയിൽ അത്ഭുതമുണ്ടാക്കുകയില്ല. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിവിധ വേഷങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം നമുക്ക് സുപരിചിതമാണ്. ലോകത്തിലെ മററു രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇതെങ്ങിനെ അനുവദിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാകാത്തതു്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം സ്പെയിനിലായിരുന്നു. ഹിററ്ലറും മുസ്സോളിനിയും അവരുടെ പട്ടാളക്കാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു രംഗമായിട്ടാണ് സ്പെയിൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. അന്ന് സ്പെയിനിനെ സഹായിക്കുവാൻ സ്വരാജ്യസഖ്യം തയാറായിരുന്നെങ്കിൽ ഹിററ്ലറും മുസ്സോളിനിയും ഇത്രയധികം വളരുമായിരുന്നെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ അന്നുണ്ടായതു് നേരേമറിച്ചാണ്. സോവിയററു റഷ്യയ്ക്കെതിരായി ഒരു ശക്തിവളർന്ന് വരണമെന്നു ആകാംക്ഷയോടെ അന്ന് ബ്രിട്ടൻ ഫ്റാങ്കോയെ അനുകൂലിച്ചു. അന്നു ചെയ്ത തെററിന് 1939 മുതൽ ബ്രിട്ടൻ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ഇന്നും ഫ്റാങ്കോയെ നീതീകരിക്കുക മാത്രമാണ് ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം. ഇതിന് ഒരിക്കൽകൂടി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടി വരികയില്ലേ എന്ന് ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ സംശയിക്കുന്നു.

റെയിൽവെ പണിമുടക്ക്

ജൂൺ ഇരുപത്തേഴാംതീയതി ഇന്ത്യാ ഒരു വലിയ കാഴ്ച കാണുവാൻപോകുന്നു. ഇന്ത്യൻ റെയിൽവെകളെല്ലാം ഒരുമിച്ചുമുടക്കാൻ പോകുന്ന ആ കാഴ്ച അസാധാരണമായ ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങൾ കാണാൻപോകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവർണ്ണ്യമാണ്. അസാമാന്യമായ യാത്രകൾപോലും സാദ്ധ്യമല്ലാതെവരും. ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണക്കുഴപ്പത്തിനിടയിൽ ഇതു കൂടിയായാലെന്തൊക്കെയാണോ സംഭവിക്കുന്നതു്. ഒരു രാഷ്ട്രീയായുധമെന്നനിലക്ക് ഇത്തരം ഒരു പൊതുപണിമുടക്കം അതിശക്തിമത്താണ്. സത്യാഗ്രഹത്തേക്കാളും പതിന്മടങ്ങുശക്തിയും സത്യാഗ്രഹത്തോളം തന്നെ നീതിയും അതിനുണ്ട്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ പുഛരിച്ചും എതിർത്തുംകൊണ്ട് രാജസേവനംചെയ്യുന്ന പലസനാതനികളും ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയുടെ നിലയ്ക്കു് ഈ പണിമുടക്കം വളരെ അപകടസമ്പൂർണ്ണമാണ്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അതുകൂടാതെ കഴിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. റെയിൽവെകളുടെ ചീഫ്കമ്മീഷണരുടെ പ്രസ്താവനയും, പണിമുടക്കകമ്മററിയുടെ പ്രസ്താവനയും താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ ചീഫ്കമ്മീഷണരുടെ വാദം വിശ്വസനീയമായി തോന്നുന്നില്ല. കൂലി കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിന് പണമില്ലെന്നവാദമാണ് റെയിൽവെ ബോർഡ് ആദ്യം ഉന്നയിച്ചതു് പണിമുടക്കകമ്മററിക്കാർ ഉദ്ധരിക്കുന്നകണക്കുകൾ (അവ തെററാണെന്ന് ആരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായിട്ടറിവില്ല.) വച്ചുനോക്കിയാൽ റെയിൽവെ ബോർഡിന്റെ ഈ വാദം പൊള്ളയാണ്. പോരെങ്കിൽ മററ് വ്യവസായങ്ങളിലെകൂലിക്കൂടുതലിനെ അപേക്ഷിച്ച്മാത്രമേ റെയിൽവെതൊഴിലാളികൾക്ക് കൂലികൊടുക്കാൻ കഴിയൂ എന്നവാദം കാണിക്കുന്നതു് "പണമില്ല" എന്നവാദം തെററാണെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിയാമെന്നാണ്. പണിമുടക്കിന് കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വം റെയിൽവെബോർഡിനാണെന്ന് ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സും തൊഴിലാളികളുടെ വാദത്തെ പിന്താങ്ങുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേലകൾ വാങ്ങുന്നതിനായി ഇന്ത്യാക്കാരൻ കൊടുത്ത നികുതിയിൽനിന്ന് 800 കോടി രൂപാ ചെലവായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ആ ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ സൗകര്യത്തെ വിഗണിച്ച് തൊഴിലാളികളെ പണിമുടക്കിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന നയം അപലപനീയമാണ്. അതു ബഹുജനപ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. ഈ പണിമുടക്ക് ഇന്ത്യയിലെ കേന്ദ്രഗവമ്മെണ്ട് നടത്തുന്ന പക്ഷം അവർ കെട്ടുകെട്ടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകണമെന്ന വാദത്തിനു ഒരു തെളിവുകൂടി ലഭിക്കുകയായിരിക്കും.

കിളികൊല്ലൂർ

ഒരു വലിയ സംഖ്യ തൊഴിലാളികളെ പട്ടിണിയാക്കിയിരിക്കുന്ന കിളികൊല്ലൂർ ലോക്കൗട്ടിനെപ്പററി മി. ആർ. സുഗതൻ അയച്ചുതന്ന ഒരു പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞലക്കത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. ലോക്കൗട്ടിനു 14 ദിവസത്തെ നോട്ടീസുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു നിയമം നിലവിലിരിക്കുന്നതു പോകട്ടെ. പണിമുടക്കിനു വേണ്ട പതിനഞ്ചുദിവസത്തെനോട്ടീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ അധികാരികൾ കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും പോകട്ടെ. ഒരു ഫാക്ടററിയുടമസ്ഥന്റെയും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെയും ധാർമ്മികചുമതലയാണ് ഞങ്ങൾക്കെടുത്തു പറയാനുള്ളതു്.

HOTEL

PARKLANDS

NEAR ZILLA COURT, KOTTAYAM.

(THE ESQUIRE'S REST HOUSE)

Managed by the
Hotel de Park People

കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള

കാഴവന്റെ മറുപടി

ചെറുകഥ

[ശ്രീ തകഴിയുടെ "അറുപതാം വയസ്സിൽ" എന്ന കഥയിലെ നായികയ്ക്കുള്ള മറുപടിയാണിതെന്ന് ആ കഥ വായിച്ചിട്ടുള്ള സഹൃദയന്മാർക്കു മനസ്സിലാകും. ആ കഥ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ "തകഴിയുടെ കഥകൾ" എന്ന പുസ്തകം വായിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. പ്ര. പ.)

മാധവിക്ക്,

മാധവിയുടെ ദീർഘമായ കത്തു വായിച്ചു. പലതവണ വായിച്ചു. ഒരു മറുപടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന സൂചന അതിലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിപ്പോളിതെഴുതുമായിരുന്നോ എന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

എന്റെ പ്രവൃത്തിശക്തികളസ്തമിച്ചു. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ഏടുകളോരോന്നും മറിച്ചുനോക്കുകയാണിപ്പോൾ. പല അനുഭവങ്ങളും അയവിറക്കുകയാണ്. പലതും ഓർത്തു രസിക്കുകയാണ്. പലതും ഓർത്തു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുത്താൻ പാടില്ലാത്ത അനേകം തെറ്റുകൾ ഞാൻ കാണുന്നു. പല സംഭവങ്ങളും എന്നെ കൊഞ്ഞനം കുത്തുന്നു. ഞാനിന്ന് ഏകാകിയാണ്. ഹൃദയം കൊണ്ടടുത്തവരിൽ നിന്നെല്ലാം പിരിഞ്ഞ നിസ്സഹായനാണു ഞാൻ എന്റെ മൂന്നു ഭാര്യമാരോടും എനിക്കു മാപ്പു ചോദിക്കാനുണ്ട്. അവരിൽ രണ്ടുപേരും എന്നെ മാത്രമല്ല, ഞാൻ പാർക്കുന്ന ലോകത്തെയും വെടിഞ്ഞു. പത്തുവർഷമായി ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്കാണ്. ഞാനിപ്പോൾ വിവേകിയായി. നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു സ്വയപരിശോധനയ്ക്ക് എന്റെ ഗാർഹസ്ഥ്യത്തെ ഞാൻ വിഷയമാക്കിയിരിക്കയാണ്. എനിക്കിനി എന്തു സാധിക്കാനാണ്? എന്തിനു ഞാനെന്റെ തെറ്റുകളെ ന്യായീകരിക്കണം? എന്റെ അഭിനയം കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ നടനല്ല. നിന്റെ എഴുത്തുവായിച്ചിട്ടു ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല; ചിന്തിച്ചു. എനിക്കു ചിരിവരുന്നില്ല. നീ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു മഷിയിൽ മുക്കിയല്ല, ജീവരക്തത്തിൽ മുക്കിയാണ്. അതു വായിച്ചാൽ ചിരിവരുന്ന ഒരു പ്രായമെനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവിടം ഞാൻ പിന്നിട്ടിട്ടു നാലഞ്ചു വർഷമായി.

ഞാനൊന്നാമതു നിന്നെക്കണ്ടതു് ഒരു ദിവസം വൈകിട്ട് അന്തിമാരുതന്റെ ചെറുതിരകൾ തട്ടി ലോകമാകെ തങ്കപ്രഭയാർന്നിരുന്നപ്പോൾ, കുളികഴിഞ്ഞു നീണ്ടു നിബിഡമായ തലമുടി പുറകോട്ടിട്ട് ഈറൻ വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ച് ആ വഴിയേകൂടെ അങ്ങനെ നടന്നു പോയപ്പോളായിരുന്നെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ- എന്റെ പ്രായം; വിവേകത്തെ തോൽപ്പിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ: നീയെന്നെ ആകർഷിച്ചുകളഞ്ഞു. ഞാൻ എല്ലാ മര്യാദകളും മറന്നു. എന്റെ ഭാര്യ, അവളുടെ മാദകമായ സൗന്ദര്യം, അവളെന്നിലർപ്പിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസം, ഒരു ഭർത്താവിന്റെ കടമകൾ എല്ലാററിനേയും നീ തകർത്തുകളഞ്ഞു. നിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നന്നെനിക്കാഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു, നിന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തണമെന്നെനിക്കു തോന്നി. നിന്റെ ഒരു വാക്കു കേൾക്കാൻ, "അങ്ങയെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു" എന്നു നിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു കേൾക്കാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു.

ഞാൻ വിചാരിച്ചിടത്തോളം പ്രയാസമുണ്ടായില്ല അതിന്. ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഞാനൊരു ഗണനീയ വ്യക്തിയായിരുന്നു. ഞാനാഗ്രഹിച്ചതിലധികമായിരുന്നു നിന്റെ സംഭാവനകൾ. എനിക്കു പിൻവാങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നായി. ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയേയും നിന്നെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി. എല്ലാ അംശത്തിലും അവൾ തോററു. എനിക്കു നീ സ്വാധീനയായിരുന്നാൽ പോരെന്നും എന്റെ മാത്രം സ്വാധീനത്തിൽ നീ ഇരിക്കണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരാളുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടായില്ല, അതിന്റെ പൂർണ്ണാവകാശിയാകണം. നിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യാതെ കഴികയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ ഭാര്യയുമായിട്ടെന്താണു പ്രണയം. ഭാര്യാഭർതൃബന്ധം ഒരു കരാറാണ്. എനിക്കു നിന്നെപ്പററി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട, നിന്റെ പ്രേമം പാലിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അതു പൂർണ്ണമായിരിക്കയാണ്. ഇനി അന്യരക്കേട്ടത്തിനോക്കാതിരുന്നാൽ മതി. നിന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയല്ല, അന്യന്റെ കൈകടത്തലിനെ തടയുകയാണ് എനിക്കു ചെയ്യാനുള്ളതു്. എനിക്കു നിന്നോടു കടപ്പാടുണ്ട്. എന്നെ വിശ്വസിച്ച എന്റെ ഭാര്യയായ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അലച്ചിലൊന്നുമുണ്ടാകരുതു്. നിനക്കു ജീവിക്കാനാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ തന്നേക്കഴിയു. ആ വിടവിൽ കൂടി അച്ഛൻ കടന്നു വരരുതു്. അതിനു ഞാൻ മുട്ടു വരുത്തിയില്ല. എന്നെ അവിടെനിന്നു സ്ഥലംമാററിയതു നീ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ അറിവോടുകൂടിയല്ല. വേണമെങ്കിൽ എനിക്കു പോകാതിരിക്കാമായിരുന്നു. അതു് ആവശ്യമെന്നെനിക്കു തോന്നിയില്ല. ഒരു പുരുഷന്റെ ജീവിതത്തിൽ പല ചുമതലകളും പ്രതീക്ഷകളുമുണ്ട്. ഈവകയൊക്കെ സ്ത്രീക്കുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ് പുരുഷന്. ഇന്നത്തെ സമുദായവ്യവസ്ഥിതിയിൽ പുരുഷനാണുചുമതലയെല്ലാം. അവൻ സ്ത്രീയുടെ ഇഷ്ടംനോക്കിമാത്രം നിന്നാൽ ജീവിതം വിഷമത്തിലാകും. സ്ത്രീയുടെ കളിപ്പാട്ടമാണു പുരുഷനെന്നു വരണമെങ്കിൽ ജീവിതം അത്രനിസ്സാരമായിരിക്കണം. ഞാൻ പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തേക്കു പോകേണ്ടെന്നു നീ പറഞ്ഞാലും ഞാൻ പോയേനെ. പോകണമെന്നു നിന്നെ സമ്മതിപ്പിച്ചേനെ. എന്നാലൊരുകാര്യം. നീ കൂടെ വരുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ വിരോധം പറകയില്ലായിരുന്നു. എന്താണു നിനക്കങ്ങനെ തോന്നാതിരുന്നതെന്നു ഞാനന്നാലോചിച്ചില്ല നീ വരുന്നതിനേക്കാൾ എനിക്കു സൗകര്യം വരാതിരിക്കുന്നതായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടുപോകാൻ ആലോചിച്ചില്ലെന്നുമാത്രം. നീ എന്റെകൂടെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം വേറൊരു വഴിക്കു തിരിഞ്ഞേനെ. അന്നു നിനക്കതു തോന്നിയില്ല. ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുമില്ല. അവിടെയാണ് എല്ലാം തെററിയതു്.

ഞാൻ പുതിയ സ്ഥലത്തു ചെന്നു കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സ്നേഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ അതിൽ തെററുകാരനല്ല. ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിനോടു ബന്ധമുള്ളവളായിരുന്നു അതിലെ കക്ഷി. അവൾ സൗന്ദര്യത്തിൽ നിന്നെക്കാൾ താണവളായിരുന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യം എന്നെ ഒട്ടും ആകർഷിച്ചിട്ടില്ല അങ്ങനെ പററിയതു്. അവൾ കൂടെക്കൂടെ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ വരുമായിരുന്നു. അവളുടെ ഇളയസഹോദരൻ എന്റെ ക്ലാസിൽ പഠിച്ചിരുന്നു. അവൻ പഠിക്കാൻ വളരെ മോശക്കാരനായിരുന്നു. അവനെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തിന് അവളുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു ഞാനതു സ്വീകരിച്ചു. ചെലവു കൂടാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു് ഒരധ്യാപകനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകാവുന്നതിലേക്കു വലിയ ലാഭമാണ്. ഞാനവിടെ താമസിച്ചതുകൊണ്ടാണു നിനക്കിപ്പുകാലത്തു പണമയച്ചുതരാൻ സാധിച്ചിരുന്നതു്. എനിക്കന്നു യാതൊരുതര വിചാരങ്ങളുമില്ലായിരുന്നു. അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വീടെന്നപോലെയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സുഖവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ആ ചെറുപ്പക്കാരി എന്റെ ഭക്ഷണക്കാര്യത്തിലും മററും വളരെ താൽപര്യവും ശ്രദ്ധയും പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. എനിക്കവളോടു നന്ദിയും വാത്സല്യവും തോന്നി അവളെന്നോടു നേരംപോക്കു പറയും വർത്തമാനത്തിൽ അവൾക്കു ചാതുര്യം കൂടും. അവൾക്കെന്റെമേൽ ക്രമേണ ഒരു സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടായി. അവളുടെ ഇഷ്ടം എനിക്കിഷ്ടമായി വരാൻതുടങ്ങി. എനിക്കു ഭാര്യയുണ്ടെന്നവൾക്കറിയാം. ഞാനവളെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നവളാശിച്ചില്ല. അങ്ങനെയുണ്ടാകുകയില്ലെന്നവൾക്കു വിശ്വാസവുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൾ എന്നെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചു. എനിക്കുവേണ്ടിയാണവൾ ജീവിക്കുന്നതെന്നുപോലും എനിക്കു തോന്നി.

എന്നാൽ അവളുടെ സ്വഭാവത്തിനൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അടുക്കുന്തോറും അവൾ പുറകോട്ടു മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളെന്നെ പാവകളിപ്പിക്കുകയാണെന്നെനിക്കു തോന്നി. അവളുടെ ഈ സ്വഭാവമാണ് എന്നെ അടിപ്പെടുത്തിയതു്. ഞാൻ പുരുഷനല്ലേ? എന്നെ ആകർഷിക്കുന്ന അവൾ എന്നെ അടുപ്പിക്കുന്നില്ല. അക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കൊരു ജാള്യം തോന്നി. ഒരുദിവസം ഞാനവളോടു ചോദിച്ചു- "നിനക്കെന്നെ സ്നേഹമുണ്ടോ?" അവൾ ഉദാസീനയായി ചോദിച്ചു—"എന്തിനാ അതറിയുന്നതു്? കാണുന്നവരെയെല്ലാം സ്നേഹിക്കാൻമാത്രം സ്നേഹം എന്റെ പക്കലിരിക്കുന്നോ?"

ഞാൻ-"ഞാൻ നിന്നെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്നു."

അവളെനിക്കു വശംവദയാണ് എന്ന എന്റെ വിശ്വാസം ഇതുകേട്ടു ഉലഞ്ഞുപോയി. എനിക്കതൊരു പോരായ്കയായി. അവളുടെ രൂപത്തിലോ മററോ എനിക്കു ഭ്രമം തോന്നിയില്ല. പുരുഷനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ അഭിമാനത്തിനൊരു ക്ഷതം തട്ടിയതു തീർക്കാൻ, ഞാനവളെ വശത്താക്കാൻ യത്നിച്ചു. ഈ പ്രായത്തിലും എനിക്കതു തുറന്നു പറയാൻ മടിയുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ഒരിക്കൽ ഞാനവളെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിച്ചു എന്റെ ഹിതം അനുസരിക്കാമെന്ന്. അപ്പോഴേക്കു ഞാൻ അവളിലങ്ങു മതിമറന്നുപോയി. എനിക്കവളിൽ തോന്നിയ അഭിനിവേശം പ്രതി നിവൃത്തിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഉറച്ചുപോയി. ഇതൊക്കെ നീ എന്നെ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്. എനിക്കവളെ പിരിയാൻ വയ്യാത്ത സ്ഥിതിക്കു നീയെന്നെ വെറുത്തിട്ടായാലും കൊള്ളാം നാംതമ്മിൽ പിരിയേണ്ടതാവശ്യമായി വന്നു. ഒരു സ്ത്രീക്കു വേണ്ടതു പണമല്ല സ്നേഹമാണ്, സേവനമല്ല ഭരണമാണ്, മിനുമിനുപ്പല്ല പരുപരുപ്പാണ് എന്നെല്ലാം എനിക്കറിയാം. നിനക്കെന്താണു വേണ്ടതു് അതു ലഭിക്കാതാകു

ന്പോൾ നീ എന്നിൽ നിന്നകലുമെന്നു ഞാൻ കരുതി. നിരപരാധിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് എനിക്കു് ആക്ഷേപമാണ്. നിന്റെ പേരിൽ ഒരു കുററം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടു ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ആക്ഷേപഭാരം നിന്റെ തലയിലിരിക്കും. കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അതു മാറുകയും ചെയ്യും. എനിക്കു നിന്നോടൊരു വിരോധവും തോന്നിയിരുന്നില്ലെന്നു് എടുത്തുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എനിക്കു ഒരു സാധാരണ സ്നേഹത്തിൽ കവിഞ്ഞു അഭിനിവേശമെന്നു പറയത്തക്ക ഒന്നുണ്ടായിരുന്നതു മാഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോയിരുന്നു. എനിക്കു വേണമെങ്കിൽ നിന്നെയങ്ങുപേക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. നിന്റെ അനാഥാവസ്ഥയെ ഞാൻ ഭാവനയിൽ കണ്ടു ഞെട്ടി. ഇലയ്ക്കും മുള്ളിനും കേടുകൂടാതെ കാര്യം ഒതുക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ഞാൻ തരം നോക്കിയിരുന്നു. നിന്റെ കാമുകൻ എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. അതിനു മുൻപുതന്നെ നാട്ടുകാർ അയാളെയും നിന്നെയും കൂട്ടിയിണക്കി ഓരോ മനോധർമ്മങ്ങൾ തട്ടിവിട്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ചിലതു കേൾക്കാനിടയായി. എനിക്കു പരിചയമുള്ള ചിലർ ഒരു ഹോട്ടലിലിരുന്നു നിന്നെയും അയാളെയും ചേർത്തു ചില നേരംപോക്കുകൾ പറഞ്ഞു രസിക്കുന്നതു ഒരു തട്ടിയുടെ മറവിലിരുന്ന എന്റെ ചെവിയിലെത്തി. ഒരു പുരുഷന്റെ പുരുഷവികാരങ്ങളുണരാൻ ഇതിലപ്പുറമെന്തുവേണം! ആളുകൾ പറയുന്നതു മുഴുവൻ നേരായിരിക്കണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, എന്തുപറഞ്ഞാലും അതിനോടടുക്കുന്ന ബന്ധമെങ്കിലുമുള്ള ഒരു സത്യമുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു പുരുഷനു തന്റെ പത്നിയുടെ പാതിവ്രത്യരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു കേൾക്കാനിടയാകുന്നതിനേക്കാൾ ഹൃദയഭേദകമായിട്ടെന്തുണ്ടു്? എന്നാൽ എനിക്കാവാത്തൊരുവണ്ണം വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുന്ന ചിന്താഗതിക്കു മാർഗ്ഗം തുറന്നുകിട്ടിയതുപോലുള്ള അനുഭവമാണുണ്ടാക്കിയതു്. മനസ്സുകൊണ്ടു നിന്നിൽനിന്നകന്നിരുന്ന എനിക്കതു കേട്ടിട്ടു ഒരു വിഷമപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കണ്ടുകിട്ടിയതുപോലുള്ള ആശ്വാസമാണു തോന്നിയതു്. ഒരപരാധിനിയായി നിന്നെക്കാണാനുള്ള എന്റെ ആശ ഉടനെ ഫലിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. എനിക്കതു സാധിച്ചു. ഏറെനാൾ കാത്തിരുന്നിട്ടു് എന്റെ ഇംഗിതം സാധിച്ചു. നീ കാമുകന്റെ അഭിലാഷത്തെ പ്രതിഷേധിക്കയും അവനെ അപമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ, അതും ഞാൻ അപ്രമേശങ്കമില്ലെന്നു നിനക്കവിശ്വാസമുള്ളപ്പോൾ, ഞാൻ നിന്നെ പൂർവാധികം സ്നേഹിക്കണം; മധുരചുംബനങ്ങളാൽ നിന്നെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കണം; നിന്നെ ആരാധിക്കണം. അതല്ല സംഭവിച്ചതു്. അയാൾ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിനിരന്നു, കാല്പിടിച്ചു ഞാൻ ചെടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നിതെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഉൾക്കണ്ഠകൊണ്ടു് എന്റെ നെഞ്ചിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ശ്വാസമടക്കിനിന്നു. അയാൾ തോററു പിൻവാങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ തളർന്നു താഴെവീണുപോയേനെ; ഉള്ളതൊക്കെ സധൈര്യം പറയാം; എനിക്കാരുടെയും പ്രീതിയ്ക്കിനി സ്ഥാനം മറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നീ ആ പുരുഷനു ചുംബിക്കുവാൻ മുഖം നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ ആഹ്ലാദം കൊണ്ടു ഞാൻ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാതെ ഞാൻ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. അതിലധികം കാണാൻ കഴിഞ്ഞാലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കയേയുള്ളൂ. ചിരപ്രാർത്ഥിതമായ ഒരാശ സാധിച്ചു ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. നിന്നെ അയാളെ ഏൽപ്പിക്കാൻ ഞാൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. നീ തെററുകാരിയല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ തെററു ന്യായമാക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി.

അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്നെ എന്നിൽ നിന്നടർത്തിയെടുത്തു. വഴിയിൽ കളയുകയല്ല ചെയ്തതു്, നിന്നെ പൂജിക്കുന്ന ഒരു ഹസ്തത്തിൽ ഏൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭം കാത്തു കാത്തു ഞാൻ തോററിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നാലോചിച്ചിട്ടു് എനിക്കു ലജ്ജയും ഭയവും ഉണ്ടാകുന്നു.

പത്തുവർഷമായി ഞാൻ വിഭാര്യനായിട്ടു്. എന്റെ ചുററിലും കാണുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുമായിട്ടു രഞ്ജിച്ചു കഴിയാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ഒററപ്പെട്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. പരുപരുത്ത എന്റെ വാർദ്ധക്യം സ്നേഹോപചാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

എഴുപതു വയസ്സായ കിഴവനു അറുപതു വയസ്സായ ഒരു കൂട്ടുകാരി ഒരു പൊരുത്തക്കേടല്ല. മോഹങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തമായ ഒരു ദാമ്പത്യം. നീ ഇങ്ങോട്ടുവാ. തുറന്ന ഹൃദയങ്ങളോടു കൂടി ഇനിയുള്ള കുറഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ നമുക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാം. എന്റെ മാധവി എന്തുപറയുന്നു.?

സ്വന്തം—

കെ. സുകുമാർ

നീറുന്ന യുവലോകം

ബാല്യത്തിൽ നിന്നും യൗവ്വനത്തിലേക്കു കാല്യെടുത്തുവെച്ച അനേകം കോമളന്മാരായ മലയാളികളെ 1943-ാമാണ്ടു ബാംഗ്ലൂർ റിക്രൂട്ടിംഗ് ആപ്പീസിൽ വച്ചു ഞാൻ കണ്ടു: നിരാശക രിക്കുന്നു അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ ഭയം വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ജഡ്ക്കാക്കാരെപ്പോലെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്ന ആ യുവാക്കളോടു "നിങ്ങളെല്ലാം എന്തിനായി ഇവിടെ വന്നു"? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"പട്ടാളത്തിൽ ചേരാൻ" അവർ പറഞ്ഞു. കേരളത്തിലുള്ള പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും റിക്രൂട്ടു ചെയ്തു അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന തള്ളിയ അനേകം മലയാളികളാണു് അവർ. ലോകസമാധാനാർത്ഥം പോരാടുവാൻ വന്ന യുവകേസരികൾ.

"നാട്ടിൽ വലിയ പഞ്ഞമാ." അവരിൽ എല്ലുന്തിയ ഒരുവൻ പറഞ്ഞു. "കോളറയാണു് എന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ കോളറ പിടിപെട്ടു മരിച്ചുപോയി. ഞാൻ ഹോത്തു ഹോട്ടലിൽ പാത്രം കഴുകുകയായിരുന്നു. ഭാരംകൊണ്ടും നിസ്സഹായതകൊണ്ടും പണിയും നിർത്തി. ഞാൻ എത്ര ദിവസം പട്ടിണി കിടന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?"

"സാറേ," മറെറാരാൾ പറഞ്ഞു "അച്ഛനമ്മമാരും സഹോദരങ്ങളും പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ വീട്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടും? വേറെ ജോലിയൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നാൽ ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും വീട്ടിൽ പണമയക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചു വന്നതാണു....പട്ടാളത്തിൽ...."

തെണ്ടിയുടെ മകൻ പോലും സർവകലാശാലാബിരുദത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ ഭയമോ, പ്രോത്സാഹനമോ ലഭിക്കാതെ, ഇങ്ങനെ എത്ര ആയിരം യുവാക്കൾ അന്യനാടുകളെ അഭയം പ്രാപിച്ചു വിങ്ങിവിങ്ങി കരയുന്നുണ്ടു്? എന്റെ ഉദ്ദേശം ശരിയാണെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ മലയാളികൾ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിലുമുണ്ടു—അവർ സർവകലാശാലാ ബിരുദധാരികളാണു്. വാഗ്മികളാണു്. കലാകാരന്മാരാണു്, കൃത്യാനുഖരാണു്. കാരണം സ്വതേ നിർദ്ധനരും എന്നാൽബുദ്ധിമാന്മാരും പരിശ്രമശീലരുമായ നമ്മുടെ യുവാക്കൾ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളുമായി ഏററുമുട്ടുമ്പോൾ പരാധീനരായി നിലം പതിക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്.

വാസനാസമ്പന്നനായ കവിയും സഹൃദയനുമായ പാലാ നാരായണൻ നായർ ഇപ്പോൾ എവിടെ? കേരളത്തിലെ ഒന്നാം തരം ചെറുകഥാകൃത്തുക്കളിലൊരാളായ എസ്. കെ പൊറെറക്കാടിനെ ഉപജീവനാർത്ഥം ബോംബെ വരെ അയച്ചതാണു നമ്മുടെ നാടു്. ഈ അവസരത്തിൽ അന്യനാടുകളിലുഴലുന്ന നമ്മുടെ അജ്ഞാത രത്നങ്ങളിൽ ചിലരെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രസംഗകൻ പറകയുണ്ടായി "കവികളെക്കൊണ്ടും സാഹിത്യകാരന്മാരെക്കൊണ്ടും മുട്ടുത്തു കോട്ടയത്തു എങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞാലും ഈ വർഗത്തെക്കാണാം" എന്നു എന്റെ ഉള്ളത്തിൽ ഇത്രമാത്രം അഭിമാനാർഹമായ ഒരഭിപ്രായം മററു രാജ്യത്തെപ്പററിയും പറവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നമ്മുടെ യുവത പ്രബുദ്ധമാണു്. ബാംഗ്ളൂരിലുള്ള ഒരു മിലിറററി വായനശാലയിൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ പെൻസിലിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ചിത്രം കണ്ടു. അഭിനന്ദനീയമായ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയായിരുന്നു അതു. ഈ ചിത്രകാരനെപ്പററന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, അയാൾ കായംകുളത്തുകാരനാണെന്നും, മിലിറററിയിൽ കേവലം ഒരു ശിപായി ആയി ചേർന്നിരിക്കയാണെന്നും അറിഞ്ഞു. ഹാ! കേരളത്തിൽപിറന്ന കലാകാരാ, നിന്റെ ഭാവി ഇതോ? മറെറാരവസരത്തിൽ "കബൺ പാർക്കി"ൽ വച്ചു രസകരമായ ഒരു വിമർശനരംഗത്തിനു ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

"രാമച്ചവിശറി പനിനീ
രിൽമുക്കിത്തോഴിയെക്കൊ-
ണ്ടാമൽ കൈവളകിലുക്കമൊ
ട്ടുവീശിച്ചും"

എന്ന പദ്യശകലമായിരുന്നു അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ വിഷയം. രണ്ടാമത്തു നളിനിയിലെ ഒരു ശ്ലോകവും. ഈ വിമർശകന്മാരും പട്ടാളത്തിൽ ശിപായിമാരായി ചേർന്നവർമാത്രം! നമ്മുടെ ഗംഭീരമായ വിമർശകർക്കില്ലാത്ത പാടവം. ആ യുവാക്കൾക്കു വിമർശനത്തിലുള്ളതായി എനിക്കു തോന്നി. ഇതിൽനിന്നും നമ്മുടെ യുവലോകത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരോടു് എനിക്കു് പറവാനുള്ളതു്, അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സംരംഭങ്ങൾ കലാപരിപൂർണ്ണമല്ലെങ്കിലും, ന്യായമായ ശിക്ഷണവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുകയാണെങ്കിൽ, വിശ്വോത്തരങ്ങളായി മാറാം എന്നുള്ളതാണു്.

കൈകൾ മലർത്തിക്കൊണ്ടു് അസ്ഥിമാത്രശരീരരായി, ഭയമററവരായി, അധികാരപ്രമത്തതയ്ക്കടിപ്പെട്ടവരായി, എത്ര ലക്ഷം യുവഹൃദയങ്ങളാണു് വീർപ്പുമുട്ടി മരിക്കുന്നതു്? ചെറുപ്പത്തിൽ അവരിൽ കളിയാടിയിരുന്ന ചുറുചുറുക്കും പ്രസരിപ്പും എല്ലാം നശിച്ചു, ജീവിതത്തിന്റെ ഉഗ്രവെയിലിലൂടെ, ഉദ്യോഗത്തെണ്ടികളായി അലയുന്ന എത്രയായിരം മലയാളികളെ അന്യനാടുകളിൽ കാണാം തെക്കേയിൻഡ്യയിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലെ ഹോട്ടലുകളിലെല്ലാം എച്ചിൽ എടുക്കുവാൻമാത്രം നിയോഗിതരായ എത്ര ആയിരം മലയാളിബാലന്മാരെ കാണാം! ഹാ! ഹാ! ഐശ്വര്യം തിങ്ങിവിങ്ങു

(ശേഷം 9-ാം പേജിൽ)

ഏ. ററി. മാക്സ്സ്. എം. എ. എൽ. എൽ. എം

തീയെത്തൊട്ടുകളിച്ചാൽ

ചെറുകഥ

(ഗൈദി മോപ്പാസ്സാക്കു് പ്രണാമം).

" കൊച്ചമ്മേ, ഉറക്കം തെളിഞ്ഞില്ലേ, ഒന്നെഴുന്നേററാട്ടേ, നസ്രാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞമ്മ എന്തോ അത്യാവശ്യകാര്യത്തിനു വന്നിരിക്കുന്നു."

മകരമാസക്കാലം. പ്രഭാതത്തിൽ അഞ്ചുമണിയേ ആയിട്ടുള്ളു. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ ഭാര്യയായ കല്യാണിയമ്മ ഈ സമയത്തു എഴുന്നേൽക്കുക പതിവില്ല. കല്യാണിയമ്മ കുന്നംകുളംകാരിയാണു്. കോളേജിലെ വലിയ കൂട്ടുകാരിയായിരുന്ന ഏലിയാമ്മയെ നസ്രാണി വീട്ടിലെ വറുഗീസ് മാപ്പിളയാണു് കല്യാണം കഴിച്ചതു്. കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ബാങ്കിൻെറ തിരുവനന്തപുരം ഏജൻറായി വറുഗീസ്മാപ്പിളയ്ക്കു് ഉദ്യോഗം കിട്ടുകയാൽ സഭാര്യനായി അദ്ദേഹം ആ പട്ടണത്തിലെ രണ്ടു നില കെട്ടിടത്തിൽ താമസമാണു്. കല്യാണിയമ്മയും ഏലിയാമ്മയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹശക്തിയാലോ എന്നു തോന്നുമാറു് കല്യാണിയമ്മയെ കല്യാണം ചെയ്തതു് തിരുവനന്തപുരത്തു് ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന കരുണാകരമേനോനാണു്. ഗവൺമെൻറു വക കെട്ടിടം കിട്ടിയ മേനോൻ കാഴ്ചബംഗ്ലാവു് റോഡിലാണു് വാസം. ഏലിയാമ്മ രണ്ടു മൈലകലെയാണു താമസിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും സഖികളുടെ സഖിത്വം ആഴ്ചയിൽ നാലു തവണയിൽ കുറയാതെയുള്ള സന്ദർശന പ്രതിസന്ദർശനങ്ങളാൽ പ്രബലപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ടാണിരുന്നതു്. രണ്ടുപേരുടേയും ഭർത്താക്കന്മാർ പത്തു മണിക്കാഫീസ്സിൽ പോകും. ഉച്ചയ്ക്കു് വേലക്കാർ ചോറു് അവർക്കവിടെ കൊണ്ടു കൊടുക്കും. വൈകുന്നേരം വീട്ടിൽ വന്നു ചായ കഴിഞ്ഞാലുടൻ ശ്രീമൂലം ക്ലബ്ബിലേയ്ക്കോ, വൈ. എം. സി. എ. യിലേയ്ക്കോ നടന്നു കഴിഞ്ഞു. പതികളുടെ ഈ ദിനചര്യ നിമിത്തം നമ്മുടെ ശ്രീമതികൾക്കു് തമാശു പറഞ്ഞു സമയം കളയാൻ ധാരാളം സൌകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവന്ന ഇവക്കു് തമ്മിൽ രഹസ്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടല്ലോ. ഇത്ര കാലത്തെ ഏലിയാമ്മ വന്നതു് എന്തു തകരാറു പററിയിട്ടാണെന്നു കല്യാണിയമ്മ അൽഭുതപ്പെട്ടു. അവർ വേലക്കാരിയോടു പറഞ്ഞു "ജാനകി, വാതൽ തുറക്കു് ഏലിയാമ്മയോടു ഇങ്ങോട്ടു തന്നെ വരാൻ പറ."

നസ്രാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞമ്മ കല്യാണിയമ്മയുടെ കിടക്കമുറിയിലേക്കു് പ്രവേശിക്കാൻ ഒന്നു സംശയിച്ചു. ഇതു് കണ്ട ജാനകിപറഞ്ഞു "യജമാനൻ ഇവിടെ ഇല്ല കൊച്ചമ്മേ. അദ്ദേഹം പതിവുപോലെയുള്ള നടപ്പിനുപോയി" ഏലിയാമ്മ അകത്തേക്കുപ്രവേശിച്ചു് സ്നേഹിതയുടെ കരലാഞ്ഛനമനുസരിച്ചു് കിടക്കയിൽചെന്നിരുന്നു.

കല്യാണിയമ്മ: "എന്താ ഏലിയാമ്മേ ഇത്ര കാലത്തേ! ഈ തണുപ്പത്തു് ഇവിടത്തെ പുള്ളിയേപ്പോലെ നിനക്കാണോ പ്രഭാതസവാരി"?

ഏലിയാമ്മ: "എൻെറ കല്യാണി എനിക്കു് വലിയ പരിഭ്രമമായിരിക്കുന്നു. ഞാനെന്താവേണ്ടതെന്നു നീപറഞ്ഞുതരണം.

കല്യാണിയമ്മ: "എന്തൊന്നാ ഇത്രകുഴപ്പം? നിനക്കു് വേലക്കാരനോടു് സ്നേഹംതോന്നിപ്പോയോ. അതോ പ്രസവിച്ചു ശീലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആദ്യം ഗർഭമുണ്ടായതുകൊണ്ടുള്ള പരിഭ്രമമാണോ?

ഏലിയാമ്മ: കല്യാണിക്കെപ്പോഴുമൊരു കളി. ഗർഭമുണ്ടെങ്കിൽ സകലതും തുലഞ്ഞു.

കല്യാണിയമ്മ: എടാക്രൂരത്തി അതുവേണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ നീ ഈ വേണ്ടാതനത്തിനൊക്കെപ്പോയതെന്തിനാ. വല്ലമാത്തിലുംപോകരുതാഞ്ഞോ.

ഏലിയാമ്മ "സംഗതികൾ എങ്ങിനെയാണു് വന്നുകൂടിയതെന്നു് കേട്ടിട്ടു് നീ എന്നെകുററം പറ"

കല്യാണിയമ്മ "കേൾക്കാം കേൾക്കാം. നീ ഈ പുതപ്പിൻെറതാഴെവന്നു് ചേർന്നുകിടക്കു്. എന്നിട്ടു് എങ്ങനെയാണു് ഗർഭമുണ്ടായതെന്നും മററും വിസ്തരിച്ചുപറയുക. എനിക്കും അതൊന്നറിയണം"

ഏലിയാമ്മ: "നീ പണ്ടേ ഇങ്ങനെയുള്ളവളാണു്. എനിക്കു പ്രാണവേദന.. നിനക്കൊരു തമാശു്"

കല്യാണിയമ്മ: "ഞാനിനി ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല. നീ മുഴുവനും പറ"

ഏലിയാമ്മ: "ഞങ്ങളുടെ മാളികയുടെ അടുക്കലായി റോഡിൻെറ എതിർവശത്തു് ഒരു മാളികയുള്ളതു് നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ. അവിടെ താമസിക്കുന്നതു് അമ്പലപ്പുഴക്കാരിഒരു സ്ത്രീയാണു്. അവൾ വളരെ മോടിയായിട്ടാ കെട്ടിടം സൂക്ഷിക്കുന്നതു്. കണ്ടാലും നല്ലപെണ്ണു്. കമനീയമായി വേഷം കെട്ടി ഒരു വലിയകാറിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഒരു ചിത്രശലഭംപോലെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലംഅവർ വിഹരിച്ചു. പകൽ അവരുടെ വീട്ടിൽ ആരും കയറിപ്പോകുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. രാത്രി പത്തുമണികഴിഞ്ഞു് അവളുടെ വീട്ടിൻെറമുമ്പിൽ പലപ്പോഴും കാറുകൾ വന്നുനിൽക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻഎൻെറ ഭർത്താവിനോടു് അവരുടെ ഭർത്താവിനെന്തൊന്നാ ജോലി എന്നുംമററും ചോദിക്കാറുണ്ടു്. അപ്പോഴൊക്കെ വാചാൻ എന്തെങ്കിലും ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു് ചിരിക്കാറാണു് പതിവു്"

ഇക്കൊല്ലം ചിങ്ങംമുതൽക്കു് അവൾക്കെന്തോ കഷ്ടകാലംപോലെ കാണപ്പെട്ടു. രാത്രി കാറുംവരുന്നില്ലാ വണ്ടിയും വരുന്നില്ലാ. അവരുടെ ഭർത്താവു് വല്ല സുഖക്കേടുംവന്നു് കിടപ്പിലായിപ്പോയിരിക്കും എന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എനിക്കു് വളരെ സഹതാപംതോന്നി അവരുടെ കാറു് വിററപ്പോൾ. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു. ഈ തുലാമാസം മുതൽ പകൽസമയം അവൾ മാളികയുടെ വരാന്തയിൽ ലാത്തുന്നതായികാണാം. വേഷം പഴേപടി വളരെ കേമമാണു്. ഇവളെന്തിനാണിങ്ങനെ നടക്കുന്നതെന്നറിയാനുള്ള താൽപ്പര്യം എനിക്കു് വർദ്ധിച്ചു. ഞാനെൻെറ മുറിയുടെ ജനലിൽകൂടി ഇവളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഒളിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളധികമൊന്നും ചെയ്തു കണ്ടില്ലാ. നല്ല ധനികരെന്നു് തോന്നുന്ന മദ്ധ്യവയസ്കന്മാർ റോഡിൽകൂടി വന്നാൽ അവൾ തല പയ്യെ ഒന്നു ചരിച്ചു് ഒരു കണ്ണിറുക്കി നല്ലപോലെ ഒന്നു് മന്ദഹസിക്കും. അവളുടെ അപ്പോഴത്തെനില ആരേയും ആകർഷിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ അത്രക്കു് മനോഹരമാണു്. എനിക്കതു് വളരെ ഹൃദ്യമായിട്ടു തോന്നി. ആരെനോക്കി അവൾ ചിരിച്ചാലും ആ മനുഷ്യൻ അവളുടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു് കയറിച്ചെല്ലും. ഇത്ര മനോജ്ഞമായ വശ്യശക്തി എൻെറ സൌന്ദര്യത്തിനുണ്ടോ എന്നറിയാനെനിക്കതിയായ ആകാംക്ഷയുണ്ടായി" ഏലിയാമ്മ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

കല്യാണിയമ്മ: "തമാശുണ്ടല്ലോ കേൾക്കട്ടെ."

ഏലിയാമ്മ: ഇന്നലെ ഭർത്താവ് പോയ ഉടനെ ഞാൻ എൻെറ ഏററവും നല്ലവസ്ത്രങ്ങളും എടുത്തുടുത്തു് ആഭരണങ്ങളെല്ലാമണിഞ്ഞു് നെററിയിലൊരു പൊട്ടുംതൊട്ടു്, കയ്യിലൊരു പാച്ചുകച്ചെണ്ടുമായി വരാന്തയിൽ കൂടി ലാത്തു തുടങ്ങി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കണ്ണാടിയുടെമുൻപിൽ ചെന്നു് അവൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ തല ഒന്നു ചരിച്ചു് കണ്ണു് അൽപം അടച്ചു ഒന്നു ചിരിച്ചുനോക്കും. ഒന്നു രണ്ടു പരീക്ഷണങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ "ഭേഷ്" എന്നു് ഞാനറിയാതെ തന്നെ പറഞ്ഞുപോയി."

"ഏററവും നല്ല ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനിൽ വേണം എൻെറ ശക്തി പരീക്ഷിക്കുവാൻ എന്നു് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എനിക്കു പിടിച്ചവരാരും ഉച്ചവരെ ആ വഴിയെ വന്നില്ല. ഉച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും എനക്കീ കളിയിലുള്ള കൌതുകം വർദ്ധിച്ചു."

"ഏകദേശം മൂന്നു മണി ആയപ്പോൾ സുന്ദരനായ ഒരു യുവാവു ദൂരെ നിന്നു വരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു മുപ്പതു വയസ്സു് കഷ്ടി പ്രായം കാണും. പവൻെറ നിറം. നിൻെറനായരുടെ പൊക്കമുണ്ടു്. വാച്ചും ചെരിപ്പും കയ്യിലുള്ള വടിയുമൊക്കെക്കണ്ടാൽ ഒരു പഞ്ചാരകുഴമ്പാണെന്നാക്കും മനസ്സിലാകും. കയ്യിൽ ഒരു സിഗററും പിടിച്ചു് മന്ദംമന്ദം അടുക്കുന്ന അവനിൽ എൻെറ വിദ്യ ഫലിക്കുമോ എന്നു നോക്കേണമെന്നു് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മാളികയുടെ സമീപത്തു വന്നു് അവൻ മേലോട്ടു നോക്കി. ഞാൻ ആ പഠിച്ചുവെച്ച ചിരി ഒന്നു പ്രയോഗിച്ചു. അവൻ മൂക്കിൻെറ കീഴിൽ തുടങ്ങി ക്രമേണ വീതി കുറഞ്ഞു് മേൽച്ചുണ്ടിൻെറ അവസാനത്തിൽ രേഖാമാത്രമായി അവസാനിക്കുന്ന മീശയെ വികസിപ്പിക്കാനോ എന്നു തോന്നുമാറു് ഒരു പുഞ്ചിരി. എനിക്കങ്ങു മത്തു പിടിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ഞാൻ തല ഒന്നു വെട്ടിച്ചു കണ്ണു പകുതി അടച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരൻ നേരേ നടന്നു. ദൈവമേ എനിക്കാപ്പെണ്ണിൻെറ വിദ്യ പഠിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് ഞാൻ നിരാശയിലായി. പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ പൂമുഖത്തിൻെറ വാതിലിൻെറ നേർക്കു് വന്നപ്പോൾ റോഡു വിലങ്ങി അവൻ ഞങ്ങളുടെ വാതിലിൽ വന്നു മുട്ടി."

"വേലക്കാരൻ വന്നെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് പേടിച്ചു് ഞാൻ താഴത്തേയ്ക്കോടിച്ചെന്നു് പൂമുഖത്തിൻെറ വാതൽ തുറന്നു. എനിക്കു വലിയ പരിഭ്രമമായി. വഴിക്കാരാരെങ്കിലും കണ്ടെങ്കിലോ എന്നു ഭയന്നു ഞാൻ പൂമുഖത്തിൻെറ വാതിലടച്ചു. അവൻ പൂമുഖ

ഭാരതത്തിലെ ഹാസ്യകേസരികളുടെ തൂലികാനൃത്തം കണ്ടറിഞ്ഞു ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ വിനോദമാസികയായ

"സാരഥി"

യാണു വായിക്കേണ്ടതു്.

ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ടു്.

വാർഷികവരിസംഖ്യ Rs 3. ഒററപ്രതി As 4.

മാനേജർ, സാരഥി, കോട്ടയം S. I.

ത്തെല്ലാം കണ്ണോടിച്ചിട്ടിങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചു "ഈ തലയിളക്കവിദ്യയിലേ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പതിച്ചതെന്താണ്? മാളിക വളരെ മാനമായ രീതിയിലാണല്ലോ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്!" "എന്റെ കല്യാണി എന്റെ സർവനാഡിയും തളർന്നു. അപ്പോഴാണ് എനിക്കെന്റെ അയലോക്കത്തു കാരിയുടെ തൊഴിൽ മനസ്സിലായത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾക്കു തെററിപ്പോയി. ഞാൻ വളരെ മാനമായിട്ടു ജീവിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണ്. എന്റെ ഭർത്താവു അരമണിക്കൂറിനകം വരും"

അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ ഞങ്ങളുടെ കിടക്കമുറിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ച് കട്ടിലിൽ ഇരുന്നിട്ട് ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി പറഞ്ഞു. കൊച്ചുകള്ളി, നീ വലിയ അവസ്ഥയൊന്നും പറയേണ്ട റേററിൽ അഞ്ചു രൂപാ കൂടെ കൂട്ടിയേക്കാം."

ഞാനങ്ങുവിയത്തു. അരമണിക്കൂറിനകം ഭർത്താവ് വരും. ബഹളമുണ്ടാക്കി വേലക്കാരെവിളിച്ചാൽ അവനു് പൂമുഖത്തിന്റെ വാതൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും അവനെന്റെ ഉറക്കറയിൽ പ്രവേശിച്ചതുമെങ്ങനെയെന്നുള്ള ചോദ്യമുണ്ടാകും. അപവാദം കാട്ടുതീപോലെ പരക്കും. പിന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടു കാര്യവുമില്ല. എന്റെ ഈ പ്രായത്തിനിടക്ക് ഞാനിന്നലത്തെപ്പോലെ ദുരിതമനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ കല്യാണീ ഇനി എന്റെ ജീവനുള്ളകാലത്തു് ഞാൻ ചാപല്യങ്ങൾക്കും പിള്ളകളിക്കും തുനിയുകയില്ല."

കല്യാണിയമ്മ: "പറയൂ പറയൂ — എന്നിട്ടെന്തുണ്ടായി?

ഏലിയാമ്മതുടർന്നു "ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ കരയണമെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ എന്തോ കണ്ണുനീരുവരികയില്ല. തൊഴുതുകൊണ്ട് ഞാനായുവാവിനോടുപറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ദൈവത്തെഓർത്തു് ഇവിടെനിന്നുപോകണം. ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നതു്. എന്റെഭർത്താവ് ഇപ്പോൾവരും" ആ കഠിനഹൃദയൻ പറയുകയാണ് കണ്മണീ! ഈ കവിണ്ണി ആ കസേരയിലേക്കിട്ടേ. തുകയേപ്പററി എനിക്ക് ചോദ്യമില്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. ഞാൻ പോകാത്തതു് നിന്റെ താമസം കൊണ്ടല്ലേ?

ഞാനെന്താചെയ്യുന്നതു്. ഭർത്താവരമണിക്കൂറിനകം വരും. വേലക്കാരറിഞ്ഞാൽപിന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. അകത്തുകേറിയവൻ പോകാത്തതു് എന്റെ ദോഷംകൊണ്ടാണെന്നുപറഞ്ഞ് അവൻ കാല് ചെരുപ്പിൽനിന്നുമെടുത്ത് മെത്തമേൽ കൈയ്യൂന്നികിടപ്പായി. അവനെ കഴിയുന്നതും വേഗം വിടുകയല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവുമില്ലെന്ന് എനിക്കുമനസ്സിലായി. ഞാൻ മുറിയുടെവാതൽ അകത്തുനിന്ന് കുററിയിട്ടു.

* * * *

കല്യാണിയമ്മ ശാന്തമായി വളരെവാത്സല്യത്തോടുകൂടി അച്ഛൻ കളിക്കാൻ പോയപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കാനേല്പിച്ച സ്വർണ്ണവാച്ച് സൂക്ഷ്മക്കേടിനാൽ നിലത്തിട്ടുടച്ചിട്ട് അപരാധം ഏററുപറയാൻ അമ്മയുടെ അരികത്തെത്തിയ അരുമമകളുടെയെന്നപോലെ, ഏലിയാമ്മയുടെ അളകങ്ങളെ തലോടി. രണ്ടുപേരും ദീർഘമായിട്ട് ഒന്ന് നിശ്വസിച്ചു. ഏലിയാമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ഓരോതുള്ളി കണ്ണുനീർ അടർന്നു കവിളുകളിൽകൂടി വന്നതിനെ കല്യാണിയമ്മ കൈകൊണ്ട് തുടച്ചുകളഞ്ഞു.

"എന്റെസ്ത്രീത്വംനശിച്ചു." ഏലിയാമ്മ പറഞ്ഞു.

"തങ്കം അതു് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചതു നിന്റെമനസ്സിന് വിപരീതമായിട്ടല്ലേ. അതുകൊണ്ട് ആ പരിശുദ്ധതയെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാ

ഏലിയാമ്മ: "അവൻപോയപ്പോൾ പൂമുഖത്തേ മേശപ്പുറത്തു് ഒരു പത്തു രൂപാനോട്ട് വെച്ചിട്ടാണ് പോയതു്"

കല്യാണിയമ്മ: "ഏലൂ നീ വറുഗീസ് മാപ്പിളക്ക് പത്തു് രൂപയല്ലന്തെങ്കിലും ഒരു സമ്മാനംവാങ്ങികൊടുക്കണം."

സിനിമാ

കെ. സുരേന്ദ്രൻ

ഇങ്ങോട്ടുനോക്കുക

ആ സാഹിത്യകാരൻ സുഹൃത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തേക്ക് അന്ന് സായാഹ്നത്തിൽ. ഞാൻകയറിച്ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തെഴകൈയ്യോടെനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. ആരോടാണ് ഈ നാസ്തികപ്രമുഖന്റെ പ്രാർത്ഥനയെന്ന് അത്ഭുതപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ ഉണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവവധു വിഷമിച്ച് സങ്കോചിച്ച് ഡോർകർട്ടന് മറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഭാര്യയോടാണ് വിദ്വാന്റെ പ്രാർത്ഥന! പ്രാർത്ഥനയെന്നു പറഞ്ഞാലോ — ഭക്തിയും വിനയവും ആ മുഖത്തു കൂടി അങ്ങനെ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്. നിണ്ട പട്ടാളമീശയുടെ കീഴിൽ ചുണ്ടുകൾ തകൃതിയായി നിന്നു് ചലിക്കുന്നു. അവയിലൂടെ ജയദേവഗീതങ്ങളേയും തോൽപ്പിക്കുന്ന സാരസ്യത്തോടെ ബഹിർഗ്ഗമിച്ച ആ പ്രാർത്ഥനാഗാനം ഒന്നുകേൾക്കണ്ടേ?

"സരളകല്പിയ്ക്കു; കാതം വഴിനട
ന്നനുദിനം നിന്റെ കാൽപിമ്പിലെത്താം ഞാൻ.
ഉദയവേളയിലൂഴിയിൽതങ്ങിടും
ഹിമകണങ്ങൾ നിഖിലംപെറുക്കിഞാൻ,
അരിയവൈഡൂര്യ മാല്യമെന്നൺമയിൽ
പണിതുനിൻമലർമേനിയിൽ ചാർത്തിടാം.
സ്മരിതശോഭമനന്ത വിഹായസ്സി
ലുഴറിയോടുന്നജോതിർമ്മണികളെ
വിഗതവൈഷമ്യം പാണിയിലേന്തിഞാ-
നതുലചാതുര്യ്യ മമ്മാനമാടിടാം.
തടവിയലാതെവെമ്പി ക്കറങ്ങുമീ
യുലകിനെക്കൂടി ബന്ധിച്ചുനിർത്തിടാം
കഴിയുമെല്ലാമെനിയ്ക്കിവ; യെന്നാലും
മുകളിതകരമൊന്ന പേക്ഷിപ്പു ഞാൻ:
സരളേ, യെന്നാത്മ പ്രേയസീ; യെൻപുണ്യ
പ്പോലമ പെററൊരു പൈതലേ!യോമലേ!
പുതുമഴയിലെ പ്പാററകൾപോലങ്ങു
വലയുമീതമിഴ്ചിത്രങ്ങൾകാണുവാൻ
സഹൃദയന്മൊരൽപ്പ മുണ്ടെങ്കിൽനീ
യരുതേ,യെന്നെക്ഷണിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കണേ!!........"

ദയനീയമാംവണ്ണം അപേക്ഷിയ്ക്കുകയാണ്, ആരുംക്ഷണിയ്ക്കരുതേ! സമുദ്രംവേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ചാടിക്കടക്കും; ലങ്കവേണമെങ്കിൽ ചുട്ടുകരിയ്ക്കും; എന്നാലുംതമിഴ്ചിത്രങ്ങൾകാണ്മാൻ ആരും അദ്ദേഹത്തെക്ഷണിയ്ക്കരുതേ!....

ചിരിയ്ക്കണോ, കോപിയ്ക്കണോ അതോബ്ലീച്ചാവണമോ ഏതാണുവേണ്ടതെന്ന് നിശ്ചയംവരാതെ എല്ലാംകൂടി മുഖത്തു വ്യഞ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നവവധു നിന്നടത്തുതന്നെ അനങ്ങാതെ നിൽക്കുകയാണ്. ആ അവസ്ഥയിൽ അവക്ക് ഒരോത്താശചെയ്യേണ്ടതു് ഏതു പുരുഷന്റേയും ധർമ്മമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരുടെ "ചേരിയിൽതന്നെചേരാൻനിശ്ചയിച്ചു.

"ഏതു സിനിമായ്ക്കാണ്?" ഞാൻ മെല്ലെ അടുത്തു.

"പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലേ? തമിഴ്സിനിമാ—'തമിഴ്! തമിഴ്! എന്റെ നിമിഷകവനം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടില്ല. ശരി ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ചൊല്ലാൻ പോകുന്നു. കേട്ടുകൊള്ളു: സരള കൽപ്പിയ്ക്കു—"

"അയ്യയ്യോ! വേണ്ട അദ്ദേഹംഅതു് നല്ലതുപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇല്ല മിസ്റ്റർ—?" നവവധുവിനു് പരിഭ്രമമായി.

"നിങ്ങളാണെ, പരബ്രഹ്മത്തിനാണെ ഞാനതുശ്രദ്ധിച്ച് കേട്ടു. തമിഴ് സിനിമാതന്നെ; ഏതു് ഫിലിമാണെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചതു്"

"ഏതായാലെന്ത്? നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനംകേട്ടാൽ തോന്നും— തമിഴ്ചിത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അങ്ങ് വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട വയാണെന്ന്! ഇഡലിയ്ക്കും ദോശയ്ക്കും തമ്മിലുള്ളവ്യത്യാസം രണ്ടെണ്ണങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ കാണിച്ചുതരാമോ ഹേ, നിങ്ങൾക്ക്?"

"അതു് ബഹു വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു! അപ്പോൾ ഇഡലിയും ദോശയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നോ?.... വളരെവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇഡലിയ്ക്കു് മാവ് അധികം അരയണ്ടാ!" നവവധു എന്നെ സഹായിക്കുകയാണ്.

"ഉം തന്നെ, തന്നെ ഇഡലിയ്ക്ക് അരി മുഴുവനെകിടന്നാൽമതി ഇന്നുരാവിലേയും ഞാനതു കണ്ടതല്ലെ?"

"കണക്കായിപ്പോയി !.... ഹോ! ഒരു കലകാരൻ വന്നിരിക്കുന്നു!— ലോകത്താകും ഒരു പുസ്തകമെഴുതിക്കൂടാ; ഒരു നാടകം നടത്തിക്കൂടാ; ഒരു സിനിമാ കണ്ടുകൂടാ.... ഇതുകേട്ടോളണേ മിസ്റ്റർ. സു— വടക്കതിലെ വാസന്തിയില്ലേ?— വാസന്തിയും— അതേ ഇന്നാളിൽ കല്യാണംകഴിച്ച പെണ്ണ്— അവളും അവളുടെ ഭർത്താവുംകൂടി ഇന്നലെ സിനിമായ്ക്കുപോയിരുന്നു. വാസന്തിപറകയാണ്. ഹോ!, എന്തുനല്ല ഫിലിമെന്ന് അതുകേട്ടപ്പോൾ എനിയ്ക്കുംപോകാനൊരാഗ്രഹം. ഞാൻ മുമ്പേ പോകയായിരുന്നു. നമുക്കുംകൂടി ഇന്നൊന്നുപോയാലെന്തൊന്ന് അതിനാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയും താലപ്പൊലിയുമെല്ലാം കഴച്ചിതു്! ഒരു നിമിഷ കവനക്കാരൻ!..

"അതേ അതു മനസ്സിലായി. മറേറയാഫിലിമിന്റെ പേരെന്തു്?"

"പേരോ? പേരു് ...ആ.. ശിവകവി! ശിവകവി ത്യാഗരാജനാണുപോലും ഹീറോ ഡിഭവഷണൽ പിക്ച്ചാറാണ്."

ങേ്ഹ!.... ശിവകവിയോ ഭയങ്കരം! ഭയങ്കരം!" കലാകാരൻ കസേരയിൽനിന്നും ചാടി എഴുന്നേററു.

"ങേഹേ—? എന്തുപററി? സ്നേഹിതന്റെ പരിഭ്രമംകണ്ടു ഞങ്ങൾ രണ്ടുംകൂടി ഒപ്പം ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല—പേരുകേട്ടപ്പോൾ അറിയാതങ്ങ് ഭയപ്പെട്ടുപോയി. ഒരു പൂർവ്വസ്മരണ!"

"എന്തുപൂർവ്വസ്മരണ? പണ്ട് ഋശ്യമൂകാചലത്തിൽ തപസ്സ്

ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ശിവകവി വന്നു നിങ്ങളെ ചീത്ത പറഞ്ഞോ?"

"കളി പറഞ്ഞതല്ല. ആ കഥ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കേട്ടോളൂ. നമ്മുടെ ജോസഫ് മാത്യുവില്ലേ—മലയാളം ഓണേഴ്സിനു പഠിക്കുന്നവൻ. അവൻ ഒരു ദിവസം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ആറുമാസമായി ശ്രമിച്ചിട്ടും "ഭൂതരായർ" അവനു വായിച്ചുതീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു്. ഉടനെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ആഹാ! ഞാനതു തീർത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു്.

"മ്—ം! വരട്ടെ, വരട്ടെ! കള്ളനാണയങ്ങളൊന്നും മിററക്കാതെ സാറേ! ഭൂതരായർ അങ്ങേരു വായിച്ചുതീർത്തെന്നു്!!" ഞാൻ എതിർത്തു.

"എന്തിനു് വരട്ടുന്നു? വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ കഥ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം. പ്രാചീന കേരളത്തിലെ പശ്ചാത്തലമാക്കിക്കൊണ്ടു്—ഉ—ം? സരളയെന്താ എഴുന്നേററു് പോണതു്?"

"ഇല്ല; കഥ പറഞ്ഞു തീരുമ്പോഴേക്കും ഞാനിങ്ങുവരാം"

"അതു വേണ്ട. കേട്ടിട്ടുപോയാൽ മതി"

സരളയുടെ ദയനീയമായ ഭാവം കണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു:—

"ശരി! സമ്മതിച്ചു—നിങ്ങൾ തീർത്തിട്ടുണ്ടു്. എനിക്കറിയാം അതിനു മടിക്കയില്ല നിങ്ങൾ. എന്നിട്ടു്?"

"അങ്ങിനെ വാദിച്ചു എന്നിട്ടു് ജോസഫ് അതു് വിശ്വസിച്ചില്ല. അത്രമാത്രം ക്ഷമ എനിക്കില്ലെന്നാണു് അവന്റെ വാദം. അക്കാര്യം അത്രമാത്രം ഉറപ്പിച്ചു പറയേണ്ടെന്നു് ഞാനും. അത്ര വീരനാണെങ്കിൽ ഈ 'ശിവകവി' ഒരേ ഇരുപ്പിലിരുന്നു അന്ത്യം കാണാമോ എന്നായി അവന്റെ അടുത്ത പിടി. ഞാൻ വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. ഒടുവിൽ പന്തയത്തിൽ ചെന്നുകലാശിച്ചു. മുഴുവൻ കാണുകയാണെങ്കിൽ പത്തുരൂപാ എനിക്കു്, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു്."

"അതു് അനാവശ്യമായിപ്പോയി." ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വിമർശിച്ചു.

"കേൾക്കു്. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ തീയേറററിൽ കയറി. അവൻ കസേര തിരിച്ചിട്ടു് എന്റെ അടുത്തുതന്നെ ഇരുന്നു. എന്നിട്ടു്—"

"എന്നിട്ടു്—?"

"എന്നിട്ടു്........പകുതിയായപ്പോൾ പത്തുരൂപാ കടം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാനിങ്ങിറങ്ങിപ്പോന്നു!"

"അത്ര പരട്ടയോ ശിവകവി?" നവവധു സംശയാലുവായി ചോദിച്ചു.

"അല്ല. റെമ്പം ഷോക്കാന ഫിലിം! നിററാപ്പാക്കണം ഒരു ടെൻ ടൈംസ്!"

"ഉ—ം! എന്നിട്ടു് വാസന്തി പറഞ്ഞല്ലോ അതിൽ നല്ല സംഗീതമുണ്ടെന്നു്."

"സരളക്കു? സംഗീതം കേട്ടാൽ മതിയോ? എങ്കിൽ ഞാനൊരു ഗ്രാമഫോൺ വാങ്ങിത്തരാം....അസ്സേ, ഇവന്മാരുടെ ഫിലിം കാണുമ്പോൾ ഞാൻ നമ്മുടെ ആ പാച്ചുപിള്ളയേയാണു് ഓർക്കുന്നതു്. സരളയറിയില്ല പാച്ചുപിള്ളയെ. മുമ്പു് ഞങ്ങളുടെ പാചകനിദേശനായിരുന്നു. വളരെ ബുദ്ധിമാനാണു്. എനിക്കു പാവയ്ക്കാ ഇഷ്ടമാണെന്നറിയാം. മീനും ഇഷ്ടമാണു്. അതുകൊണ്ടു് പാച്ചുപിള്ള ഒരുദിവസം രണ്ടുംകൂടി ഇട്ടു് അങ്ങു് കറിവച്ചു!"

"അതു വളരെ ലോജിക്കലായിരിക്കുന്നവല്ലോ" സരള പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മൂവരും ചിരിച്ചു.

"തർക്കമുണ്ടോ? അതുപോലെയാണു് തമിഴ് ഡയറക്ടറന്മാരുടേയും ലോജിക്കു്. അവരെല്ലാം ഒരുതരം പാച്ചുപിള്ളമാരാണെന്നു് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ടെനിക്കു്. യമധർമ്മനെക്കൂടി പിടിക്കാതെ വിടില്ല അവർ. പുരാണകഥകൾ പോയിട്ടു് സാമുദായിക ചിത്രങ്ങളാണെങ്കിലോ? നിരുപമാദേവിയുടെ നിരുപമമായ 'അന്നയുണ്ണാലയം' തമിഴിന്റെ തലയിൽ കൂടി "കമസ്താവിൻ പെണ്ണാ"യിട്ടു് പിറന്നപ്പോഴത്തെ പടുതി നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? നിരുപമാദേവി പോയിട്ടു്, കാളിദാസന്റെ ശാകുന്തളത്തിൽകൂടി ഒരു കാക്കാത്തിയെ സൃഷ്ടിച്ചുവിടാൻ മടിച്ചവരല്ല അവർ! ഭയങ്കരന്മാർ!!......ആണ്ടുതോറും ശതക്കണക്കിനു് ചിത്രങ്ങളെ പ്രസവിച്ചുവിടാറുള്ള തമിഴ് വാണിക്കു്, കലാഭംഗിയുള്ള ഒരൊററ ചിത്രത്തിന്റെ മാതാവാകുന്നതിനു് ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓർക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നുന്നില്ലേ? തെലുങ്കുകൂടി എത്രയെത്ര ഉയർന്നു പോയിരിക്കുന്നു!"

പ്രതിയോഗികൾ മൌനം അവലംബിക്കുന്നതു കണ്ടു് സ്നേഹിതൻ തുടർന്നു:—

"മന:ശ്ശാസ്ത്രപരമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിനു വഴങ്ങുന്ന ഒരു കഥ കല്പിക്കുവാനോ അതു് ചിത്രീകരിക്കുവാനോ തമിഴർക്കു് കഴിവുണ്ടോ? ഉള്ളിലേക്കു് ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങിയാതൊന്നിന്റെയും ആത്മാവിനെ ദർശിക്കുവാൻ അവർക്കു് സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതാണു് തമിഴ് ഡയറക്ടറന്മാരുടെ ഏററവും പ്രധാനമായ ദൗർബ്ബല്യം, വെറും ബാഹ്യവസ്തുക്കൾ മാത്രമേ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുകയുള്ളു. പിന്നെ വികാരസംക്രമണം എങ്ങിനെ സാദ്ധ്യമാവും? കാമിനീകാമുകന്മാരുടെ രാഗവായ്പാണു് ചിത്രീകരണ വിഷയമെങ്കിൽ, അവരെ ഇരുവരേയും അടുത്തടുത്തു് നിർത്തി താടിക്കു് പിടിപ്പിച്ചു്, "യെൻകണ്ണേ! എന്നെ കാതലിക്കമാട്ടായാ?" എന്നു പറയിപ്പിക്കും. അല്ലാതെ അനുരൂപസംഭവങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു് അതിലൂടെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുകയില്ല. സരള മുമ്പേ പറഞ്ഞില്ലേ, ഡിവോഷണൽ പിക്ചറെന്നു്? ശരിയാണു്. "ഭക്തി" തമിഴരുടെ ഒരു "സ്പെഷ്യാലിററിയാണു്", 'ഭക്തന്മാ"രെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണെന്നറിയാമോ? അവരുടെ താടി നീട്ടിവെട്ടും. പാട്ടുകച്ചേരി മട്ടിൽ കീർത്തനങ്ങളും പാടിക്കും അത്രതന്നെ. കീർത്തനമാണു് പ്രധാനം തമിഴരുടെ ഭക്തിപ്രധാനങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളും ബി.എൻ. റെഡ്ഡിയുടെ "ഭക്തപോതന"യും കൂടി ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കണം നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ "ഭക്തപോതന."

"ഇല്ല."

എന്നാൽ അതൊന്നു കാണേണ്ടതാണു്. കൂടെ ശിവകവിയും ഒന്നു കാണണം."

"പക്ഷേ നിങ്ങൾ അപലപിക്കുന്ന ഈ 'ശിവകവി'യും അത്തരം ചിത്രങ്ങളും 'ഭക്തപോതന്'കളെക്കാൾ സാമ്പത്തികമായി എത്രവലിയ വിജയങ്ങളാണെന്നു കാണുന്നില്ലേ? തമിഴ്നാട്ടിൽ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൂടി?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"അതു് ഞാൻ കാണുന്നു. അതിന്റെ ഹേതു ജനതയുടെ കലാബോധമില്ലായ്മയാണെന്നു് ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു"

"വളരെ ശരി! ജനതയുടെ കലാബോധമില്ലായ്മ— അപ്പോൾ അതാണു് രോഗം. ചികിത്സിക്കേണ്ടതു് അതിനാണു്. ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക നിലവാരം നിങ്ങളുടേതിൽനിന്നു വളരെ താണുനില്ക്കുകയാണു്. അവരുടെ സംസ്കാരത്തെ ഉയർത്താതെ നിങ്ങളുടെ കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി കലകളെ വീക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല."

സ്നേഹിതന്റെ മൂകത സംസാരിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ആവേശത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു."

"തമിഴ് സിനിമയെപ്പററി നിങ്ങൾ പറയാറുള്ളതു് അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണു്. പക്ഷേ ഒററയ്ക്കിരുന്നു ഇങ്ങനെ മുറുമുറുക്കാതെ, എന്തുകൊണ്ടു് നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളുംകൂടി അവയ്ക്കെതിരായി ഒരു പ്രതിരോധമേഖല സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല? ശക്തിയായ ഒരു പ്രചരണവേല നടത്തുന്നില്ല?"

എന്തിനു്? വേറെ പ്രയോജനമുള്ള ജോലിയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കില്ലേ?"

"നിങ്ങളുടെ പ്രയോജനമുള്ള സകല ജോലികളുടേയും ഫലങ്ങൾ ഈ കരിമ്പാറയിൽ വീണു തകർന്നുപോകുമെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ഓരോ മുക്കിലും മൂലയിലുമുണ്ടു് ഇന്നു സ്ഥിരം സിനിമാക്കൊട്ടകകൾ. അവയിൽ അനുദിനം ഇരമ്പിക്കൂടാറുള്ള ആയിരമായിരം ശിരസ്സുകളുടെ കണക്കെടുക്കുമ്പോൾ അറിയാം, തമിഴ ചിത്രങ്ങൾക്കു് നമ്മുടെ ആളുകളുടെമേൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടെന്നു്. തമിഴരുടെ കലാഭാസങ്ങൾ കണ്ടു തഴമ്പുവെച്ചുപോയ കണ്ണുകൾകൊണ്ടാണു് അവർ മററു കലാസൃഷ്ടികളേയും നോക്കുന്നതു്. അതു് നിങ്ങൾ അറിയുന്നുണ്ടോ? തമിഴസിനിമ നമ്മുടെ ആളുകളിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ വികൃതവാസന നശിക്കാതെ, അതിനെ നശിപ്പിക്കാതെ, നമ്മുടെ ജനകീയ കലകൾ എങ്ങിനെ ഉയരും? കേശവദേവിന്റേയും മററും നാടകപരിഷ്ക്കരണശ്രമം അതുവരെ ഒരു വെറും ദിവാസ്വപ്നമായി നിലനില്ക്കുകയേയുള്ളു. തമിഴ്സിനിമ നമ്മേസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സാംസ്കാരിക മഹാമാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്."

വേദനകരമായ ആ പരമാർത്ഥം മൂകമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്നു നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ടു് സരള പറഞ്ഞു:—

"ഒരുകാര്യമറിഞ്ഞില്ലേ? സി. മാധവൻപിള്ളയുടെ "യാചകമോഹിനി" സിനിമായിൽ വരാൻ പോണുപോൽ!"

"അതിലെന്താണൽഭുതം?" ഞാൻ പറഞ്ഞു "ഇനി യാചകിയും ഫിലിമിൽ വരുന്നതുകാണാം. യാചകമോഹിനി! അപ്പോൾ അതാണു മലയാളഭാഷയിലെടുക്കുന്ന അഞ്ചാമത്തെ തമിഴ് ചിത്രം, അല്ലേ? മലയാള ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ വേണ്ട പണവും പ്രതിഭയും ഇവിടെ ഇല്ലെന്നല്ലേ വന്നിരിക്കുന്നതു്?"

"നിങ്ങൾ പറയുന്നതു് കുറെയൊക്കെ ശരിയാണു്."

"കുറെയൊക്കെയോ? ഇതിനേക്കാൾ വലിയ സത്യങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സി. മാധവൻപിള്ളയുടേയും ചേരാട്ടു്, മാധവൻപിള്ളമാരുടേയും പുസ്തകങ്ങൾക്കും നാടകങ്ങൾക്കും ഇവിടെ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് നിങ്ങൾ ഓർത്തിട്ടുണ്ടോ?

"അതു് ശരിയാണു്."

"അതു് ശരിയാണു്! ഇതിനെപ്പററിയൊക്കെ എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും നിങ്ങളൊക്കെ ഒരു താഴ്ന്ന പണിയായിക്കരുതുന്നു എന്നുള്ളതും വേറൊരു ശരിയാണു്. സിനിമായെ വെ

"കൈരളി"

കേരളത്തിലെ ഒരു ഉത്തമ വാരിക. ഒന്നാംതരം ചെറുകഥകൾ, കവിതകൾ, പ്രൗഢലേഖനങ്ങൾ. ജീവചരിത്രങ്ങൾ, വിനോദവിമർശനങ്ങൾ ഇവ ഓരാ ലക്കങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. 16 പേജ്. ഒററപ്രതി 2 As. വാർഷികം Rs 6. എല്ലായിടത്തും ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ടു്. സിലോണിൽ ഡിപ്പോസിററുവച്ചു് സോൾ ഏജൻസി എടുക്കുവാൻ തയാറുള്ളവർ ഉടൻ എഴുതുക.

മാനേജർ, കൈരളി, കോട്ടയം S. I.

റുമൊരു വ്യവസായമായി തള്ളിയിരിക്കുകയാണ് മിക്ക എഴുത്തുകാരും. ജനങ്ങളുടെ സംസ്കാരവുമായിട്ടാണ് അതിന്റെ പെരുമാററമെന്നുള്ളത് ആരുമറിയുന്നില്ല. ജനകീയസംസ്കാരത്തിന്റെ ശരിയായ പാലകർതന്നെ നിങ്ങൾ!"

"നിങ്ങളുടെ വാദഗതി ഞാൻ അറിയുന്നു. പക്ഷേ, മിസ്റ്റർ, ഇത്തരം സാംസ്ക്കാരിക മാരികളോട് ഫലപ്രദമായി എതിരിടുവാൻ ഒരു ജനകീയഭരണകൂടത്തിന്റെ അധികാരശക്തിയുള്ള സെൻഷ്വറിംഗ് ബോർഡിനെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാവൂ."

അതു് ശരിയായിരിക്കാം. പറഞ്ഞുപറഞ്ഞു വരുമ്പോൾ എല്ലാം അവിടെച്ചെന്നു് നില്ക്കും. എന്നുവച്ചു്—"

"എന്നുവല്ലല്ലോ. ജനകീയ സംസ്ക്കാരത്തെ ഉയർത്തണമെങ്കിൽ എല്ലാ സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളേയും നിയന്ത്രിക്കണം; അവശ്യം നിയന്ത്രിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് മാത്രമേ ജനങ്ങളുടെ ബോധമില്ലായ്മയെ ചൂഷണംചെയ്തു കീശവീർപ്പിക്കുന്ന നീചശക്തികൾ മൂകമാവൂ."

"കുറെയൊക്കെ. എന്നിരുന്നാലും അതുവരെ ജനകീയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കർത്തവ്യം ഇല്ലാതാവുന്നില്ല; മററു സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തകരുടെ ചുമതല ഒഴിഞ്ഞുപോവുന്നില്ല.

"കർത്തവ്യവും ചുമതലയും! അവരെന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്?"

"പ്രചരണം! പ്രചരണം! ശക്തിയായ, വിപുലമായ പ്രചരണം! മുമ്പേ ഞാൻ പറഞ്ഞതും ഇനി പറയുന്നതും അതുതന്നെയാണ്. നിങ്ങളോടു മാത്രമല്ല, നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള എല്ലാ സംസ്ക്കാരികപ്രവർത്തകരോടും പറവാൻ എനിയ്ക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. 'സുഹൃത്തേ, ഇങ്ങോട്ടു നോക്കൂ! ഇതും നിങ്ങളുടെ ജോലിയാണ്!'"

പ്രസന്നകേരളം

കളരിക്കൽബസാർ കോട്ടയം.

വരിസംഖ്യ

കൊല്ലത്തേക്ക്	6 ക.
ആറുമാസത്തേക്ക	3 ക.
മൂന്നുമാസത്തേക്ക	ഒന്നരക.

മാനേജർ

ഞങ്ങളുടെ നോവൽപംക്തി.

ഐവാൻ നിക്കുലിൻ.

കഴിഞ്ഞ കഥ

(റഷ്യൻനാവികൻ, ഐവാൻ നിക്കുലിൻ അവധികഴിഞ്ഞു് യുദ്ധരംഗത്തേക്ക് മടങ്ങുകയാണ്. തീവണ്ടിയിൽവച്ചു കിട്ടിയ കൂട്ടുകാരുംകൂടെ അവർ ഇരുപത്തഞ്ചുപേരുടെ ഒരു സംഘമായി. സാധാരണ വണ്ടികളിൽ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് യുദ്ധരംഗത്തേക്ക് പോകുന്ന ഒരു സാമാനവണ്ടിയിൽ അവർ കയറിക്കൂടി. വഴിക്ക് വച്ചു് ഒരു ഞരക്കംതൊട്ടുകൂടി വണ്ടി നിന്നു. ജർമ്മൻകാരായിരിക്കുമോ എന്നു അവരുടെ അന്വേഷണത്തിനു് മറുവടിയായി പുറത്തുനിന്നു് തുടരെയുള്ള വെടിയുടെ ശബ്ദമാണ് കേട്ടതു്. ഇനി മുന്നോട്ട് വായിക്കുക.)

ആദ്യത്തെ യുദ്ധം.

നിക്കുലിന്റെ കണ്ണുകൾ അയാളുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ മുഖത്തേക്ക് പാഞ്ഞു. അവരെബാധിച്ച സ്തംഭനം ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്ക് കൂടിതുടന്നാൽ എല്ലാം നശിക്കും എന്നയാൾക്ക് മനസ്സിലായി.

ജർമ്മൻകാർ ബഹളമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് തീവണ്ടി പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു.

"കമന്നുകിടക്കൂ" നിക്കുലിൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. "നിശബ്ദം! വാതിൽ തുറക്കുന്ന ഉടൻ ആ പന്നികളുടെ നേരെ ചാടുക. കൈയിൽകിട്ടുന്നവനെ കഴുത്തുഞെരിച്ചുകൊല്ലണം. ആദ്യംനോക്കികിട്ടുന്നവൻ ആയുധമില്ലാത്തവന്മാരുടെ നേരേവെടി തുടങ്ങിക്കൊള്ളണം."

അവർ എല്ലാവരും കമന്നുകിടന്നു. ആരും ഒരു ശബ്ദവുമുണ്ടാക്കിയില്ല. ബഹളം അടുത്തടുത്തുവന്നു. ജർമ്മൻ വാക്കുകൾ തിരിച്ചറിയാമായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് ഫോമിച്ചോവ് ചാടി എഴുന്നേററു.

"തനിക്കെന്തുപററി? "നിക്കുലിൻ" മന്ദസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"ഒരു വിദ്യ!" ആവേശഭരിതനായി ഫോമിച്ചോവ് പറഞ്ഞു. "എനിക്കൊരുവിദ്യ തോന്നുന്നു. നമുക്കവരെ ഇതിനകത്തു കയററണം. ഇവിടെയാണ് അവരെ വകവരുത്താൻ സൗകര്യം."

അയാൾ മററു് നാവികന്മാരെയൊക്കെ വയ്ക്കോലിട്ടു് മൂടി. കൃത്യസമയത്താണ് ആ ജോലികഴിഞ്ഞതു്. അപ്പോഴേക്കും വണ്ടിയുടെ പുറത്തെത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജർമ്മൻകാർ വാതിൽ വലിച്ചുതുറന്നു.

"റസ്, കീഴടങ്ങുക! "വെറുക്കപ്പെട്ട ഒരു വിദേശശബ്ദം ഉത്തരവായി" പുറത്തിറങ്ങിവരു ആരും അനങ്ങിയില്ല. ശബ്ദിച്ചുമില്ല. മുരങ്ങിക്കൊണ്ടു് ആദ്യം രണ്ടു ജർമ്മൻകാർ വണ്ടിയിലേക്ക് കയറി. പിന്നീട് രണ്ടുകൂടി. മററുള്ളവർ വാതിൽക്കൽ കൂട്ടംകൂടി.

തിക്കലിൽ, കണ്ണിനുനേരേ കണ്ടതു് രണ്ടു വൃത്തികെട്ടചെരുപ്പുകളും തടിയൻ കാലുകളുമായിരുന്നു മിന്നൽവേഗത്തിൽ അയാൾ അതിലൊരു കാലിൽ പിടിച്ചു് ആഞ്ഞുവലിച്ചു. ജർമ്മൻകാരൻ മുഖംഅടിച്ചു് വീണു. അപ്പോഴേക്കും അയാളുടെ ടോമിതോക്ക് ക്രൈലോവിന്റെ കൈവശമായി. ഫോമിച്ചോവ് ചാടി എഴുന്നേററു് ഏററവും അടുത്തുനിന്ന ജർമ്മൻകാരന്റെ മുഖത്തു് കൈ ചുരുട്ടിഇടിച്ചു. അയാളുടെ മൂക്കിൽനിന്നും വായിൽനിന്നും രക്തം ഒഴുകി. ഒററ ഇടികൊണ്ടു് അയാൾമരിച്ചുതാഴെവീണു. ഷുക്കോവും സെറിബ്രിയാക്കോവും കൂടി ഈ സമയം മൂന്നാമത്തെ ജർമ്മൻകാരനുമായി ഉരുട്ടിപിടിക്കുകയായിരുന്നു. നാലാമത്തെ ആ അമ്മാവൻ ഒരുമൂലയ്ക്കു് നിന്നു പിസ്റ്റോൾ എടുത്തുകൊണ്ടു് 'ചാറപിറാ'ന്നു് കൂത്തുകയാണ്. ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു് അമ്മാവൻ അയാളുടെ ടോമിതോക്ക് പിടിച്ചുവാങ്ങി.

ഇതെല്ലാം ഒരു ക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ ജർമ്മൻകാരുടെ തോക്കുകളിൽ നിന്നു് അവരുടെ നേക്കു തന്നെ വെടിയുണ്ട മഴപോലെ പൊഴിഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഇതി കർത്തവ്യതാ മൂഢന്മാരായി അവർ പാഞ്ഞു തുടങ്ങി. അട്ടഹാസവും കൂക്കവിളിയുമായി നാവികന്മാർ വണ്ടിക്കു പുറത്തേയ്ക്കു് ചാടി. ജർമ്മൻകാർ ഓട്ടം തുടങ്ങി. ചത്തുവീണ ജർമ്മൻകാരുടെ തോക്കുകൾ നാവികന്മാർ പെറുക്കിയെടുത്തു. ജർമ്മൻകാരുടെ ഏറു ബോംബുകൾ അവരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ പൊട്ടിത്തുടങ്ങി. ഇത്രയുമായപ്പോഴേയ്ക്കും വഴിക്കടുത്തുള്ള ഒരു കുററിക്കാട്ടിൽ നിന്നു മെഷീൻ തോക്ക വെടിവെച്ചു തുടങ്ങി. നാവികന്മാരുടെ കഥ ഇതോടെ അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ പുറകിലായിപ്പോയ ക്രൈലോവ് ജർമ്മൻകാർ ഒരു മെഷീൻതോക്ക വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് നാവികന്മാരെ പുറകിൽ നിന്നു ആക്രമിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരു ഏറു ബോംബുമായി ക്രൈലോവ് മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു. കുറെ പുകയായിരുന്നു അതിന്റെ ഫലം. പുകയൊക്കെ മാറിയപ്പോൾ രണ്ടു സബ് മെഷീൻ തോക്കുകളും അതിനടുത്തു ചത്തു കിടക്കുന്ന മൂന്നു ജർമ്മൻകാരെയുമാണ് കണ്ടതു്. ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നവർ കൈകൾ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കീഴടങ്ങി.

"ഷുക്കോവ്! ഫോമിച്ചോവ് ഇതിലേ, ഇവിടെ" യുദ്ധം അരമണിക്കൂർ നീണ്ടു നിന്നു. നിരായുധരായ ഇരുപത്തഞ്ചു നാവികന്മാർ സർവ്വ ആയുധങ്ങളുമായി വന്ന ഒരു വലിയ സംഘം ജർമ്മൻകാരുമായിട്ടുള്ള സമരം അറുപത്തെട്ടു ജർമ്മൻകാർ അവരുടെ അക്രമപ്രസക്തിയുമായി പരലോകത്തേ

(ശേഷം 12-ാംപേജിൽ)

പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ അടുത്തകൃതി!

യവനിക

(ഭാവസുന്ദരങ്ങളായ അനേകം ചിത്രങ്ങൾ കോർത്തിണക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ശോകാത്മക കാവ്യം)

[അച്ചടിച്ചുവരുന്നു]

പ്രസാധകന്മാർ:—

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്

തൃശ്ശിവപേരൂർ

"MODERN"

The Ultra Modern Hotel

(Bar Attached)

Caterers and Confectioners, Kottayam

തൊഴിലാളിലോകം

റെയിൽവേബോർഡ്

ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന നിധി

(അഖിലേന്ത്യാ റെയിൽവേമെൻസ് ഫെഡറേഷന്റെ ആക്ഷൻ കമ്മററി അംഗങ്ങളായ മെ വെദാ, ജോതിബാസു, മിർസാമഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം എന്നിവരുടെ പ്രസ്താവന)

"വണ്ടിക്കൂലിയിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്താതെ തന്നെ പത്തുലക്ഷം തൊഴിലാളികളുടെ നില നന്നാക്കുവാനുള്ള പണം ഉണ്ടു്"

ഓരോ വർഷവും അതിന്റെ വിലയിൽ നാൽപതിലൊന്നു് ആ ഫണ്ടിലേക്കിടുകയും അങ്ങിനെ നാൽപതുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ പുതിയ ഒരെണ്ണം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള പണമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ നാൽപതു കൊല്ലക്കാലം അതു കൊണ്ടു ഉപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടും അതിന്റെ വില മിച്ചമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു് സാധാരണ ഒരു വ്യവസായത്തിലും നടപ്പുള്ള ഏർപ്പാടല്ല. ഇതു് ഒളിച്ചുവയ്ക്കാവുന്ന അമിതലാഭം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണു്. ഈ ക്രമാതീതമായി കേടുപാടുകൾ തീർക്കുന്നതിനു് വേണ്ടിവരുന്ന തുകയിൽ നിന്നു് വളരെ കൂടുതലുള്ള ഒരു തുക ഈ ഇനത്തിലേക്കു് മാററിവയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. 1944-45 കാലത്തു് അററകുററപ്പണിയ്ക്കു് ആകെ ചെലവായതു് 8 കോടി പതിനെട്ടുലക്ഷം മാത്രമായിരുന്നെങ്കിലും അതിനാവശ്യപ്പെട്ട തുക 17 കോടി ഒരു ലക്ഷമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ആറുകോടിയിൽ വളരെ കൂടുതൽ തുക വർഷംതോറും ഡിപ്രിസിയേഷൻ ഫണ്ടിലേക്കു് അനാവശ്യമായി മാററിവയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ആറുകോടി മാത്രമല്ല തൊഴിലാളികളുടെ നില നന്നാക്കുന്നതിനായി അമ്പതുകോടി രൂപായോളം കിട്ടുവാനുണ്ടു്.

പലിശയിനത്തിൽ റെയിൽവേകൾക്കു് ഒരു വലിയ തുക ചെലവാകുന്നുണ്ടു്. ഇതു് അനാവശ്യമാണു് ഒരു വർഷം 28 മുതൽ 30 കോടിവരെ രൂപാ ഈ ഇനത്തിൽ ചെലവാകുന്നുണ്ടു്. ഈ കണക്കുവച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞ 46 വർഷംകൊണ്ടു് 1,288 കോടിരൂപാ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുതലിന്റെ ഒന്നര ഇരട്ടിയിൽ കൂടുതൽ പലിശയായി കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടു് പിന്നീടും വർഷംതോറും 28-30 കോടിരൂപാ ആയിനത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണു് നീതീകരിക്കുന്നതു്. വിദേശ്യമുടക്കമുതലിന്റെയും ഭരണത്തിന്റെയും കാര്യം പരിഗണിച്ചാൽ തന്നെയും, ഏററവും നല്ല ബാങ്കുകൾ രണ്ടരയും ശതമാനം പലിശമാത്രം കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരു പൊതുജനസേവനവകുപ്പ് മൂന്നരയും മൂന്നേമുക്കാലും ശതമാനം പലിശ കൊടുക്കുന്നതു് എന്തു ന്യായത്തിന്മേലാണു്. അങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ന്യായമായ ഒരു പലിശ കൊടുത്താൽകൂടി 10 കോടി രൂപാ ലഭിക്കാവുന്നതാണു്.

ആക്ഷൻ കമ്മററിയുടെ ആസ്ഥാനം ഡൽഹിയിലൊ അതുപോലെ മററയ മറേറതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ ആയിരിക്കും. ഓരോ റെയിൽവെയ്ക്കും ഓരോ പ്രത്യേക പണിമുടക്കു കമ്മററി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. ഏററവും ചെറിയ ഘടകം സ്റ്റേഷൻ കമ്മററികളാണു്. ജൂൺ 27-ാം നു- അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞു് അടുത്തെത്തുന്നസ്റ്റേഷനിൽ ഓരോ തീവണ്ടിയും നിറുത്തുന്നതാണു്. ഓരോ യൂണിയനും ഇനമായിട്ടും പണമായിട്ടും 50000 രൂപാ പിരിക്കേണ്ടതാണു്. അത്യാവശ്യമുള്ളവർക്കു മാത്രമെ പണിമുടക്കു കമ്മററിയിൽ നിന്നു സഹായമുണ്ടാവുകയുള്ളു. കഴിയുന്നിടത്തോളം തൊഴിലാളികൾ മററാരെയും ആശ്രയിച്ചുകൂടാ. ആക്ഷൻ കമ്മററി അംഗങ്ങളെ അറസ്റ്റു് ചെയ്യുന്നപക്ഷം നേതൃത്വം കൊടുക്കേണ്ട പ്രവർത്തകരുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാവരും അറസ്റ്റു് ചെയ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഓരോ സ്റ്റേഷൻ കമ്മററിയും സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ആക്ഷൻ കമ്മററി അംഗങ്ങളായ മെ. ശിവനാഥബാനർജി, അമാർഹാത്കി, അഘ്ഗർസാക് എന്നിവർ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ റയിൽവേകൾ ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ഡിഫൻസു വകുപ്പിനു കഴിഞ്ഞ 6 വർഷങ്ങൾകൊണ്ടു് 200 കോടി രൂപാ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഇതു ഡിഫൻസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ യാത്രയ്ക്കു അനുവദിച്ച സൗജന്യനിരക്കുകൾ കൊണ്ടാണു്. പതിവനുസരിച്ചു പൊതുമുതലെടുപ്പിലേക്കു് കൊടുക്കേണ്ട തുകയിൽനിന്നു് 48 കോടിരൂപാ കൂടുതലുംകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. 50 കോടിക്കുപകരം ഡിപ്രിസിയേഷൻ ഫണ്ടിലേക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള തുക 100

റെയിൽചാർജ് വർദ്ധിപ്പിക്കേണമെന്നു മാത്രമല്ല, അതു് കുറയ്ക്കുവാനും ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ റെയിൽ ചാർജ്ജുകളിൽ ഒരു വർദ്ധനവിനും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ കൂട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉറപ്പു നൽകുന്നു.

ഡിപ്രിസിയേഷൻ ഫണ്ടിലേക്കു് 100 കോടി രൂപായിലധികം കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിനുശേഷം പഴകിയതായ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നന്നാക്കുന്നതിനായി മാററിവയ്ക്കുന്ന തുകയാണു് ഡിപ്രിസിയേഷൻ ഫണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി ഒരു തീവണ്ടി എൻജിന്റെ വില ഒരു ലക്ഷം രൂപയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. അതു നാൽപതുകൊല്ലത്തെ ഉപയോഗത്തിനു പററിയതാണെങ്കിൽ

(4-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)
ന്ന രാജ്യമേ! കലാപ്രബുദ്ധമായ കേരളമേ, നിന്റെ അരുമക്കിടാങ്ങളുടെ ഗതി ഇതോ? അഭിമാനത്താൽ മദിക്കുന്ന വിദ്യാസമ്പന്നരായ മലയാളികളേ, ഇത്തരം ബാലന്മാർ നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരല്ലെ?

കവികളാൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട, സൗന്ദര്യവും സംസ്കാരവും സമ്മേളിക്കുന്ന, നമ്മുടെ വനിതാലോകത്തിന്റെ നില എന്തു്? ഇന്ത്യൻ വനിതാ സൈന്യത്തിൽ ചേന്നു്, അഭ്യസ്തവിദ്യരായ അനേകം മലയാളി വനിതകൾ ഇന്തിനോടകംസൈനിക ചളിക്കുഴിയിൽ അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടും കണ്ണീർനിറഞ്ഞ നയനങ്ങളോടുംകൂടി മാത്രമേ, ഇത്തരംവനിതകളുടെ ദയനീയ ചക്ഷുക്കൾ ദർശിക്കുവാൻ ദൂരസ്ഥനായ ഒരു ഉത്തമ മലയാളിക്കു സാധിക്കു

മലയായിലെ 'ഇൻഡ്യൻ ഇൻഡിപ്പെൻഡൻഡ്' ലീഗിന്റെ ഒരു ഘടകംമാത്രമാണു്, നേതാജിയുടെ ദേശീയസേന. ഈ ലീഗിന്റെ ജനയിതാവായ ശ്രീ. രാഘവൻ അന്യനാടിനെ അഭയംപ്രാപിച്ച ഒരു മലയാളിമാത്രമാണു്. നിങ്ങളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും? ബഷീർ തുടങ്ങിയ സ്വതന്ത്ര ചിന്തകരേപ്പോലെ നിങ്ങളും അനേകദിവസം പട്ടിണികിടന്നു നരകിക്കേണ്ടിവരുമോ? അഥവാ സർവകലാശാലാ ബിരുദധാരികളും ദേശീയത്വ ബോധം നിറഞ്ഞവരുമായ നിങ്ങൾ അഞ്ചൽ പ്യൂണുകളായും പോലീസുകാരായും തീരേണ്ടിവരുമോ? ജ്വലിക്കുന്ന ആവേശത്തോടും, നിറഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തോടുംകൂടി, ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെ പാടേ വിപാടനംചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ അണിനിരക്കുവിൻ! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള നിങ്ങളുടെ അട്ടഹാസത്താൽ യാഥാസ്ഥിതികത്വം വിറയ്ക്കട്ടെ!!

ഓറിയൻറ് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ലിമിററഡ്

ഹെഡ് ആഫീസ് കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—കോട്ടയം, പാലാ, പിറവം, ഈരാററുപേട്ട, കോതമംഗലം, കുമരകം, എരുമേലി. കാളകെട്ടി, പാമ്പാടി.

ഡയറക്ടറന്മാർ

1. മി. പി. കെ. കുഞ്ചൻ B. A. L. L. B. അഡ്വൊക്കേററ് കോട്ടയം (ചെയർമാൻ
2. മി. ററി. ജേക്കബ് പുന്നൻ B. A. തേറത്താനത്തു് കോട്ടയം.
3. മി. ജോസ് കള്ളിവയലിൽ പ്ലാൻററർ പാലാ.
4. മി. കെ. ഐ. വക്കി കരിമ്പനാൽ പ്ലാൻററർ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
5. മി. കെ. ജെ. ചാണ്ടി കുട്ടിപ്പറമ്പിൽ ലാൻറു ലോർഡ്, വൈക്കം.
6. മി. ഇ. രാമൻമേനോൻ, പറയത്തു പറവൂർ.
7. മി. എം. സെയ്ദുമുഹമ്മദു റാവുത്തർ മാത്തിൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
8. മി. ഹോർമിസ് തരകൻ, അയ്യനാട്ടുപാററയിൽ തെക്കാട്ടുശേരി.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും വിശ്വസ്തമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

കെ. പി. മാത്യു എം. ഏ. എൽ. എൽ. ബി.
(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

കെ. സി. ജോസഫ് ബി. എസ്. സി.
(സെക്രട്ടറി)

തലശ്ശേരി ബീഡിത്തൊഴിലാളി യൂണിയൻ

യോഗറിപ്പോർട്ട്

തലശ്ശേരി ബീഡിത്തൊഴിലാളികൾ ഗവർമ്മെൻറിൻെറയും മുതലാളിമാരുടെയും മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ താലൂക്കിൻെറ നാനാഭാഗത്തും ചേരുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പൊതുയോഗങ്ങളുടെ ഉൽഘാടനം ഇന്നു തലശ്ശേരി ജവഹർഘട്ടിൽ വച്ച് യൂണിയൻപ്രസിഡണ്ടിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന പൊതുയോഗത്തോടുകൂടി ഉൽഘാടനം ചെയ്യുതിരിക്കുന്നു. യോഗം അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും കെ പി ആർ മുതലായവരെ വിട്ടയയ്ക്കാനും ഒളിവിലുള്ളവരുടെ വാറണ്ടു പിൻവലിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. യോഗത്തിനു മുമ്പ് തൊഴിലാളികളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ജാഥ ടൌൺ ചുററുകയുണ്ടായി.

ആവശ്യങ്ങൾ

മുതലാളിമാരുടെ മുമ്പാകെ

1. യൂണിയൻ അംഗീകരിക്കുക. 2. കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു മാസത്തെ ബോണസ്സനുവദിക്കുക. 3. അടിസ്ഥാനക്കൂലിയിൽ 1000 ബീഡിക്കു 4 ണ. വർദ്ധിപ്പിക്കുക. 4. കൊല്ലത്തിൽ 15 ദിവസത്തെ കാഷ്വൽ ലീവും ശമ്പളത്തോടുകൂടി 15 ദിവസത്തെ സിക്ക്ലീവും അനുവദിക്കുക. 5. സാധാരണ കിട്ടിവരാറുള്ള പ്രവൃത്തിയിൽ അനാവശ്യമായി കുറവുവരുത്തുകയാണെങ്കിലോ തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലോ അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ശരാശരി കൂലി തൊഴിലില്ലായ്മവേതനമനുവദിക്കുക. 6. മുതലാളിമാരുടെ ചിലവിൽ നൂൽ ചുററിത്തരികയും പുകയില അരിച്ചുതരികയും ചെയ്യുക. 7. എണ്ണക്കെട്ട് സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കുക. 8. ഒരേതരം ബീഡിക്കു ഒരേ കൂലി അനുവദിക്കുക. 9. ഇന്നുള്ള സ്റ്റാൻഡിങ് ഓർഡറുകൾ പിൻവലിച്ചു കമ്പനിനടത്തിപ്പിനാവശ്യമായ ചട്ടങ്ങൾ തൊഴിലാളിപ്രതിനിധികളോടാലോചിച്ചു തയ്യാറാക്കുക. 10 ആരെയും പിരിച്ചുവിടാതിരിക്കുക.

ഗവർമ്മെൻറിൻെറ മുമ്പാകെ

1 പത്തുപേർ മുതൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന എല്ലാ ഫാക്ടറികളും ഫാക്ടറീസ് ആക്ടിൽപെടുത്തുക. 2 പ്രൊഫസർ അദാക്കറുടെ ഹെൽത്ത് ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതി എ ഐ ടി യു സി യുടെ ഭേദഗതിയനുസരിച്ചു ബീഡിത്തൊഴിലാളികൾക്കുകൂടി ബാധകമാക്കത്തക്ക നിലയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുക. 3 പിരിച്ചുവിടൽ, ഫാക്ടറിപൂട്ടൽ, കൂലികുറയ്ക്കൽ, എന്നിവ നിയമംമൂലം തടയുക. 4. മററു വ്യവസായത്തിലെ തൊഴിലാളികൾക്കു ബാധകമാകുന്ന നിയമസൌകര്യങ്ങൾ ബീഡിത്തൊഴിലാളികൾക്കും ബാധകമാക്കുക. 6 ബീഡി, ഇല, പുകയില എന്നിവയുടെ സ്റ്റോക്കും വിലയും നിയന്ത്രിക്കുക.

കോടിയാണ്.

ഇതുവരെയായി 11 റയിൽവേകൾ പണിമുടക്കു നോട്ടീസ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

റയിൽവെ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ന്യായമാണെന്നും, അവ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു പണിമുടക്കു നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും, 'ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്' പത്രം, അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

എം എസ്സ് എം, എസ്സ് ഐ ആർ, എന്നീ റയിൽവേകളിലെ തൊഴിലാളിപ്രതിനിധികളും മദ്രാസ് മന്ത്രിമാരുമായി പണിമുടക്കുണ്ടാവുന്ന പക്ഷം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മററുമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അലൂമിനിയം ഫാക്ടറി വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ തൊഴിൽതർക്കം

അലൂമിനിയം ഫാക്ടറി വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ പണിമുടക്കു കമ്മററി 1946 ജൂൺ നാലാം തീയതി യോഗം ചേർന്നു താഴെ ചേർക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു,

പണിമുടക്ക്

1946 മെയ് 18-ാം നു- പണിമുടക്കു നോട്ടീസ് പൻവലിച്ചെങ്കിലും ഇതിനു ശേഷം ഗവർമ്മെണ്ടധികൃതർ വാക്കു തന്നിരുന്നതനുസരിച്ചു മദ്ധ്യസ്ഥകോടതിയെ നിയമിക്കുവാൻ ധാരാളം സമയമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇതുവരെ അപ്രകാരമൊന്നും ചെയ്തു കാണാത്തതിനാലും തർക്കങ്ങളുടെ അടിയന്തിരാവസ്ഥയെ കുറിച്ചു ഗൌരവമായി ഗണിച്ചും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിയമിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി 1946 ജൂൺ 10-ാം നു- വരെ കാത്തിരുന്നാൽ മതിയെന്നു ഈ യോഗം തീരുമാനിക്കുന്നു. ജൂൺ 10-ാം നു-ക്കു മുമ്പു തീരുമാനമുണ്ടാകാത്തപക്ഷം പണിമുടക്കിനാവശ്യമായ നടപടികൾ യൂണിയൻ കൈക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നു ഈ യോഗം മാനേജ്മെണ്ടിനേയും ഗവർമ്മെണ്ടിനേയും അറിയിക്കുന്നു.

പിരിച്ചുവിടൽ

വീണ്ടും മാനേജ്മെൻറ് തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിനു ആലോചിച്ചുവരുന്നതായി കമ്മററിക്കു ബോദ്ധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. ചിലരെയെല്ലാം പുതിയജോലികളിലേക്കു മാററിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ അന്യായമായി പിരിച്ചുവിട്ടവരെ തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നുള്ളതു തൊഴിലാളികളുടെ അടിയന്തിരാവശ്യമാണ്. ഈ അടിയന്തിരാവശ്യം മദ്ധ്യസ്ഥകോടതിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെ വീണ്ടും പിരിച്ചുവിടുമെന്നുപറയുന്നതക്രമമാണ്. ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥകോടതി ഇതിനുമുമ്പു പിരിച്ചുവിട്ടവരെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാകുന്നതുവരെ വീണ്ടും പിരിച്ചുവിടാൻ തുടങ്ങിയാൽ യൂണിയൻ സർവശക്തികളുമുപയോഗിച്ചു ഇതിനെ തടയുന്നതാണ്. ഒററത്തൊഴിലാളിയേപ്പോലും ഇനി പിരിച്ചയച്ചാൽ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നതാണെന്നു ഈ യോഗം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏ. ടി. ടി. യു. സി. യോഗം

അഖിലതിരുവിതാംകൂർ ട്രേഡ് യൂണിയൻ കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മററിയുടെ 7-ാമതു സാധാരണയോഗം 121 ഇടവം 15-ാം നു- പകൽ 2 മണിക്ക് എ ടി ടി യു സി ആഫീസിൽവച്ചു് പ്രസിഡണ്ട് സ. ടി വി തോമസിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി.

ആലുവായിൽവച്ച് അടുത്ത വാർഷികം 121 മിഥുനം 16-ാം തീയതി നടത്തണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ആലുവായിൽവച്ച് വാർഷികം നടത്തുന്നതിനു ഏതെങ്കിലും അസൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഉചിതമായ ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ച് വാർഷികം നടത്താനുള്ള അധികാരം ജനറൽ സെക്രട്ടറിക്കു കൊടുത്തു. താഴെച്ചേർക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ സർവസമ്മതമായി പാസാക്കി.

പ്രമേയങ്ങൾ

1. കിളികൊല്ലൂർ ലോക്കൗട്ട്— കിളികൊല്ലൂരുള്ള മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞു മുസലിയാരുടെ കശുവണ്ടിഫാക്ടറിയിൽ വേല ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന 1800-ൽപരം തൊഴിലാളികൾ കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസത്തിലധികമായി മി മുസലിയാർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ലോക്കൌട്ടുമൂലം പരിപൂർണ്ണമായ തൊഴിലില്ലായ്മയിലേക്കു വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരിതാപകരമായനിലയെ ഈ കമ്മററി ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവം വീക്ഷിക്കുന്നു.

മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞു മുസലിയാരുടെ ഗുണ്ടായിസം

നിയമപരമായി ഈ രാജ്യത്തു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെ "റൌഡിസം"കൊണ്ട് എതിർക്കുവാനുള്ള ഒരു സംരംഭം മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞു മുസലിയാർ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി ഈ കമ്മററിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. റൌഡികളെ ശേഖരിച്ച് ഫാക്ടറികളിൽ താമസിപ്പിച്ച് തൊഴിലാളികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക, തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടു യൂണിയനെതിരായ രേഖകൾ എഴുതി ഒപ്പിടുവിക്കുക, തൊഴിലാളി പ്രവർത്തകരെ ദേഹോപദ്രവമേൽപ്പിക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾ മി. മുസലിയാരുടെ ഫാക്ടറികളിലും പരിസരങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ സാധാരണ സംഭവങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ചൈലം, കുണ്ടറ, കൊട്ടിയം, കിളികൊല്ലൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകരെ പരസ്യമായി അവമാനിക്കുകയും അടിക്കുകയും, അവരുടെ കൈവശമുള്ള സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മുസലിയാരുടെ ഈ വക പ്രവർത്തനങ്ങൾ അപരിഷ്കൃതവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണ് സമാധാനലംഘനത്തിനും വ്യാവസായികാസ്വസ്ഥതയ്ക്കും പ്രേരണ നൽകുന്നതായാൽ പ്രതിഷേധാർഹവുമാണ്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നു മി. മുസലിയാരെ പിൻതിരിപ്പിക്കേണമെന്നു ഈ കമ്മററി ഗവർമ്മെണ്ടിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നു.

(മററുചിലപ്രമേയങ്ങളും പാസ്സാക്കി.)

ബാല്യസ്മരണകൾ

മി കെ സി മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ സ്മരണകൾ ഏതാനും ആഴ്ചയ്ക്കു ശേഷമേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുള്ളു; (പ)

അച്ചടിയിൽ

വ്യ പ്രേമകഥകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ

വി. സി. ചാക്കോ എം. ഏ.

വില രൂപാ 1.

ഡി. സി. കമ്പനി കോട്ടയം

എം. ഈ മത്തായി

പ്ലാനിംഗ്-ആർക്കുവേണ്ടി

നാട്ടിലെ വിഭവങ്ങളെയും നാട്ടുകാരുടെ കഴിവുകളെയും ഒത്തിണക്കി, സമൃദ്ധവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഒരു ജീവിതത്തോതു് നാട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കുകയാണു ഒരു ഉത്തമമായ സാമ്പത്തിക നയത്തെക്കൊണ്ടു് (Economic Policy) ഗവമെൻറു് സാധിക്കേണ്ടതു്. ഒരു നിശ്ചിതലക്ഷ്യം, ഒരു നിശ്ചിത സമയം, നിശ്ചിതപ്രവർത്തനപരിപാടി ഇവയെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ഒരു സാമ്പത്തികനയത്തെ സാധിതപ്രായമാക്കാൻ പോരുന്ന ഒരു പ്ലാനിനു കൂടിയേ കഴിയൂ. ഇതിൽ, ലക്ഷ്യം സർവ്വപ്രധാനമാണു്. ഓരോ ഭാരതീയൻെറയും ജീവിതത്തോതിൽ ഒരു മികച്ച അഭിവൃദ്ധി കൈവരുത്തുക എന്നതായിരിക്കണം ഏതു് പ്ലാനിൻെറയും സർവ്വപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യമായി ഇവിടെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, നാട്ടിലെ വിഭവങ്ങളുടെ ഒരു സമീകൃതമായ ചിത്രം പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നവർ സമ്പാദിക്കണം. ആ ചിത്രത്തിന്മേലാണു പ്ലാൻ തയ്യാർ ചെയ്യേണ്ടതു്. കുറെ നാൾ മുമ്പുവരെ, ഇന്ത്യയിലെങ്ങും വളരെയേറെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് നടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ബോംബെ പ്ലാൻ ഇങ്ങനത്തെ ഒരു Estimate കൂടാതെയാണു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കിയതെന്നുള്ളതാണു അതിൻെറ നേരെ സമ്പത്ശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാർ ഉന്നയിച്ച ഒരു മുഖ്യമായ അപരാധം.

ഈ മൂന്നാലു് വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ പലതരം പ്ലാനുകളും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ബോംബെ പ്ലാൻ കുറെ നാളത്തേക്കു പല വേദികളിലും പത്രങ്ങളിലും സാരമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കാധാരമായി. ഒരു പ്ലാൻ, എല്ലാവരെയും ബാധിക്കത്തക്കവിധം, പൊതുജനനന്മയെ ലാക്കാക്കി പ്രവൃത്തിയിലേക്കു കൊണ്ടു് വരണമെങ്കിൽ അതിന്മേൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം വേണ്ടതിനുമുണ്ണും പ്രകടമാകാതെ തരമില്ല. ബോംബെ പ്ലാൻ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, Capitalist ൻെറ വെറുമൊരു 'Hr aim-wave' ആണതെന്നു് അപലപിക്കാൻ ആളുണ്ടായെങ്കിലും, ചില വിശാലമായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടു് കൂടെ പ്ലാനിംഗെന്ന പ്രശ്നത്തെ കുറച്ചെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ നേരിടാൻ ശ്രമിച്ച ആദ്യത്തെ പ്ലാനാണെന്ന മാഹാത്മ്യം അതിനുണ്ടു്. പക്ഷെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടു് വേണം ആ പ്ലാനിനെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പറയാൻ. വളരെ ആത്മാത്ഥതയോടും, പൊതുജനനന്മയെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പ്രവചനങ്ങളോടും കൂടെയാണു അതെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നു തോന്നിപ്പോകും. പിന്നെ—-അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ—പ്ലാനുകളെ, അവ തയ്യാറാക്കുന്ന ശ്രമത്തിൽ, Data മുഖേനയും മററും വളരെയേറെ ബോംബെ പ്ലാൻ സഹായിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. എങ്കിലും, ഈ Capitalists ൻെറ ഉദ്ദേശങ്ങളെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യാതൊരു വിധ അഭിപ്രായപ്രകടനവും കൂടാതെ, Bombay plan അതുള്ളതുപോലെ പ്രവൃത്തിയിലേക്കു പകർത്താൻ തൽക്കർത്താക്കളെ അനുവദിക്കാം—അപ്പോൾ പിന്നെക്കാണാം, ഇംഗ്ലീഷു് ഭാഷയിൽ പറയുന്ന പ്രകാരമുള്ള Tin gods നമ്മുടെയിടയിലും തലപൊക്കിത്തുടങ്ങുന്നതു്.

"മഹാത്മാ"ഗാന്ധിയും, എം. എൻ. റോയിയും ഓരോ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഗാന്ധിയൻപ്ലാൻ—ഹാ—അതു് ദേവലോകം സൃഷ്ടിക്കുമെന്നാണു അഗർവാലിൻെറ വിചാരം. കുമാരപ്പായും അങ്ങനെതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. സമ്പത്ശാസ്ത്രത്തിനും എന്തിനു മനുഷ്യൻെറ സർവ്വയത്നങ്ങളുടെയും തന്നെ—അടിസ്ഥാനമായ ആവശ്യങ്ങളെ (Want) അപ്പാടെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പ്ലാൻ—അതെന്തു പ്ലാൻ? കച്ചക്കുറിയതും, അരഞ്ഞാണിന്മേൽ തൂക്കിയ വാച്ചും ഗാന്ധിക്കു പററിയേക്കാം—–പക്ഷെ, 400000000 ജനങ്ങൾ (പുരുഷന്മാരാണേ!) അങ്ങനെ വേണമെന്നു പറയുന്നതു്—അതിനെ ആധാരമാക്കി ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്—-തലച്ചോറിൻെറ തകരാറുകൊണ്ടു തന്നെ ഒരു Way of life എന്ന നിലയിലായാലും, ഇപ്പോഴത്തെ ദരിദ്രനെ പതിന്മടങ്ങു് ദരിദ്രനാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ പ്ലാനിനു യാതൊരു നീതികരണവും ഇല്ല. എല്ലാവരും ജീവിതത്തോതിനെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഗാന്ധി താഴ്ത്താനും. 'സേവാഗ്രാമ'ത്തിലെ ചൂടു്!!

ഇന്ത്യയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ, ഒരു പ്ലാൻ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ സാധിക്കാൻവേണ്ടി രൂപീകൃതമാകേണ്ടതാണു്. (1) സാധാരണക്കാരൻെറ ഉപയോഗസാധനങ്ങളിൽ ഒരു സാരമായ വർദ്ധനവു്—-ഓരോരുത്തർക്കും എന്തുമാത്രം ഈ സാധനങ്ങളിൽ ഓരോന്നും വേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതു്, പ്ലാനിംഗിൻെറ ഫലമായി ഓരോരുത്തരുടേയും വരവും അതു് ചിലവിടുന്ന വിധവും (directe) അറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ സാധിക്കൂ. (2) പ്ലാനിംഗിൻെറ ചിലവിലേക്കായിട്ടും—സാധാരണക്കാരൻെറ ജീവിതത്തോതിനെ ഉയർത്താനുള്ള വേലക്കായി—ഒരു നിശ്ചിത ശമ്പളത്തിനു മുകളിൽ ശമ്പളംപററുന്ന (പ്രത്യേകിച്ചു് വമ്പിച്ചമുതലാളിമാരെ ആദ്യമായി ബോംബെ പ്ലാൻ തയാറാക്കിയ 'പുംഗവന്മാരെ') എല്ലാവരെയും tax ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ പ്ലാനിംഗിൻെറ കാലത്തിൽ ഇവരുടെ ചിലവിടാനുള്ള കഴിവു് ഒന്നു കുറഞ്ഞ മതിയാകൂ (3) കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളെ ആകപ്പാടെ Voluteonise ചെയ്യുക അവയെ വ്യാവസായിക സമ്പ്രദായങ്ങളുമായി കൂട്ടിയിണക്കുക (integration of rural and indnstrial economy (4) വ്യാവസായിക കാര്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെ സ്വയം സംതൃപ്തയാക്കുക (self suficrent) എല്ലാററിലും ഉപരിയായി, പുതിയ ആദർശങ്ങളെയും, വീക്ഷണഗതിയേയും ആശയങ്ങളെയും, സൃഷ്ടിക്കുക. ഇതിനു ആവശ്യമായി മററു പല പരിപാടികളും കണ്ടേക്കാം (1) nationali sation of land owne ship (2) Nationalisation of basic indntries (3) ഇൻഡ്യയിൽ ഒട്ടാകെ പരമാധികാരമുള്ള ഒരു ഗവർമൻറു് (4) പ്ലാനിംഗിൻെറ ഫലമായ ക്ലേശങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും സഹിക്കാൻ ത്രാണിയുംമനോഭാവവുമുള്ള ഒരു പ്രബുദ്ധജനതയുടെ ആവിർഭാവം.

പ്ലാനിംഗ് മുതലാളിക്കുവേണ്ടിയല്ലാ, ദിവസം 2 ണ ഇന്നു കൂലികിട്ടുന്ന കണക്കുകളെ ഞാൻ അവഗണിക്കുന്നു. അതു് ശാശ്വതമല്ലല്ലൊ. സാധാരണക്കാരനുവേണ്ടിയുള്ളതാണു്. പ്ലാനിംഗിൻെറ ബഹുമുഖങ്ങളായ വശങ്ങളെയുംപററി പഠിച്ചു് അതിന്മേൽ ദൃഢവും സുസ്ഥിരവുമായ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്താൻ പ്ലാനിംഗിൻെറ ഓരോ stage-ലും എല്ലാവരും ഉദ്യുക്തരായെങ്കിലേ കാര്യക്ഷമമായവിധം പ്ലാനിംഗ് നടക്കൂ അതിനു കഴിവില്ലാത്തവരെ, കഴിവുള്ളവർ അതിലേക്കു നയിക്കണം. എല്ലാവരുടെയും ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി, എല്ലാവരുംകൂടെ ഒന്നിച്ചു് ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്ലാനിംഗ് അപ്പോഴേ നടപ്പിലാകൂ-അതാണു നമുക്കു വേണ്ടതു്

പരമാധികാരമുള്ള ഒരു ദേശീയ ഗവമെൻറു്, അന്ധതയും ചെറിയലക്ഷ്യങ്ങളും കൈവെടിയുന്ന ഒരു ദേശീയ ഗവർമ്മെൻറു്, ലാക്കിന്മേൽ വിജയകരമാംവണ്ണം എത്തിച്ചേരണമെന്നാഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ദേശീയ ഗവർമ്മെൻറാണു പ്ലാനിംഗ് ചുമതല വഹിക്കുന്നതെന്നാണു ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

(12-ാംപേജിൽ നിന്നും)

മാണെന്നു്. റഷ്യയുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പും ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയ്ക്കും ശ്വാസംവിടാൻസമയംനൽകി. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ്! അതൊരു ഐതിഹാസികപ്പോരാട്ടമായിരുന്നു. നാസിപ്പട്ടാളം തിരിഞ്ഞോടി. യുദ്ധം അവസാനിച്ചു; യുദ്ധംജയിച്ചതു് റഷ്യയായിരുന്നു.

.... പുരോഗമന ശക്തികൾ ബലിഷ്ഠങ്ങളായി യുദ്ധംകഴിഞ്ഞ ബ്രിട്ടൻ, ഒരു മൂന്നാംകിട ശക്തിയായിരുന്നു ....

യുദ്ധാനന്തര യൂറോപ്പ്, ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. എവിടെയുംജനങ്ങൾ വിജയിച്ചു. പോളണ്ടിൽ ജനകീയഗവമ്മെൻറായി. യുഗോസ്ലാവിയായിൽ മാർഷൽ ടിറ്റോയുടെ സക്കാർ നിലവിലായി; വഞ്ചകനായ മിഹെയ്ലോ വിച്ച് മറഞ്ഞു .... അങ്ങനെ പലതും!

ചുവപ്പുപടയെ ഒരു "വിമോചകസേന" എന്നു് കീഴടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രാജ്യക്കാർ സ്തുതിച്ചു, പക്ഷെ, ചർച്ചിലിനു് അതു്, മറെറാരു ഇമ്പീരിയലിസ്റ്റു് സേനമാത്രമായിരുന്നു.

റഷ്യ ഇന്നും അനേകപക്ഷങ്ങൾക്കു പ്രചോദനംനൽകുന്നു. സ്റ്റാലിൻെറ നാമശ്രവണത്തിൽ അനേകർആവേശംകൊള്ളുന്നു. സ്റ്റാലിൻ റഷ്യയുടെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൻെറയാകമാനമുള്ളസ്വത്താണു്. റഷ്യ അവരുടേയും മർദ്ദിതരുടേയും ചേരിയിലാണു്. അതാണു് മുതലാളിമാർക്കു് ഹൃദയശല്യം വരുത്തിവയ്ക്കുന്നതു്.

സ്റ്റാലിൻ ഒരു ഏകാധിപതിയാണെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടു്. അവർ, സോവിയററു നാടിൻെറയും ബഹുജനങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളാണു്.

ആരാണു് ഈ കുപ്രചരണക്കാർ, അതറിയുമ്പോഴാണു് നാം മരിച്ചുപോകുന്നതു്! സ്പാനിഷ് റിപ്പബ്ബ്ളിക്കിനെ തകർത്ത ഫ്രാങ്കോയെ പിൻതാങ്ങിയവർ — അബിസീനിയായെ ചുട്ടുപൊടിക്കാൻ മുസോളിനിക്കു ലൈസൻസു കൊടുത്തവർ — ഇന്നത്തെ റഷ്യൻ വിരുദ്ധപ്രചരണക്കാർ! ജനകീയവാദികൾ എന്നലേബൽ പററിച്ചുകൊണ്ടു് അരങ്ങത്തുവരുന്ന ഈ നടന്മാരുടെ ഭൂതകാലചരിത്രമാണിതു്

....ആശംസാസന്ദേശങ്ങൾക്കു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, തൻെറ 50-ാമത്തെ ജന്മദിനത്തിൽ, സ്റ്റാലിൻ പ്രസ്താവിച്ചു.

"സഖാക്കളെ! തൊഴിലാളികൾക്കും, വിപ്ലവത്തിനും, ലോക-സോഷ്യലിസത്തിനും വേണ്ടി, ഭാവിയിലും, എൻെറ സർവ്വശക്തിയും, ജീവൻ തന്നെയും ബലി കഴിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു് ഞാനിതാ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു."

ഇതു് വെറും വിടുവാക്കല്ലെന്നു്, നമുക്കറിയാം. അനാഡംബരനായി, ഒരു സാധാരണകർഷകനെപ്പോലെതന്നെ, ജീവിക്കുന്ന ഈ വിപ്ളവദേവൻെറ ചരിത്രം തന്നെയാണു് അതിനു നമുക്കുള്ള ഉറപ്പു്.

സ്റ്റാലിനു് 67 വയസ്സായി. എങ്കിലും,ഇന്നും ഒരു യുവാവിൻെറ ഹൃദയവും പ്രസരിപ്പുമാണു് ആ നേതാവിനുള്ളതു്. ഓരോ റഷ്യൻ വ്യക്തിയുടേയും ആത്മമിത്രമായസ്റ്റാലിൻ ഒരു "ഫ്യൂറർ" അല്ല—വെറും "സഖാവാണു്."

——

Reg. No.
T. 66.

PRASANNAKERALAM

License No. 390
Dated 15-6-1939.

(ഒന്നാംപേജിൽനിന്നും)

ന്യനേതാവ് പരാതിപ്പെടുന്നു. ശരിയാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുകിൽ അതു തെററുതന്നെ. ക്രൂക്കവിളി ഒരു രാഷ്ട്രീയായുധമല്ല. പക്ഷെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റനുഭാവികളെന്ന് വ്യക്തമായിട്ടറിയാവുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തിൻെറമുമ്പിൽ ഞെളിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട്, തെളിയിക്കാൻകഴിയാത്ത ആരോപണങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വസ്തനേതാക്കന്മാരെപ്പററി പുലമ്പി അവരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതിനുള്ള നീതീകരണം ശ്രീ. താണുപിള്ള നൽകുമോ? പോരെങ്കിൽ അങ്ങിനെ അദ്ദേഹംതന്നെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ച സാധുതൊഴിലാളികളുടെ തെററ് മിക്കവാറും രാജ്യത്തിനുവെളിയിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപ്രവർത്തകന്മാരുടെമേൽ ആരോപിക്കുന്നതു് ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടാണെന്നും ഗണിക്കേണ്ടിവരുമോ. പക്ഷെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില്ലറതെററുകൾ കൊണ്ടല്ല ശ്രീ താണുപിള്ള പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കണമെന്ന് ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

നാട്ടുരാജ്യപ്രശ്നത്തിൽ ഒരു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രധാനമായ തെററ്. ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം പറയുന്നവ തത്തമ്മയേപോലെ ആവർത്തിക്കുന്നതു് ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വമാകയില്ല. കേന്ദ്രത്തിലും പ്രവിശ്യകളിലും ഗവർമ്മെൻറു സ്ഥാപിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു അധികാര ശക്തിയായിത്തീരാൻ പോവുകയാണ്. നാട്ടുരാജ്യപ്രജകൾ അന്നും സഹന സമരക്കാരായിരിക്കും. അധികാര ശക്തിയായിത്തീരാൻ പോവുകയാണ്. നാട്ടുരാജ്യപ്രജകൾ അന്നും സഹന സമരക്കാരായിരിക്കും. ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിൻേറയും താൽപര്യങ്ങൾ ഭിന്നമാണ്. ഭിന്നമാണെന്നു നാം 114 ൽ തന്നെ സങ്കടത്തോടെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. നാമും ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം, ഒരു കാര്യം അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്—നാട്ടുരാജ്യ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രഘടകങ്ങളായിരിക്കണം., കോൺഗ്രസ്സിൻെറ വാലായിരിക്കരുതെന്ന്. ഏതു ചില്ലറ കാര്യത്തിനും ജനങ്ങളെ മറന്ന് വാർദ്ധായിലേയ്ക്കോടുന്ന ഒരു നേതൃത്വത്തെപ്പററി ദേശീയ നേതാക്കന്മാർക്കും വലിയ മതിപ്പുണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേററ് കോൺഗ്രസ്സിന് ഒരു സ്വതന്ത്രമായ നയമുണ്ടായിരിക്കണം. അതിനൊരു നേതൃത്വവും വേണം. ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സ് സ്വാതന്ത്ര്യം പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി അയച്ചു തരുമെന്നു ആശിച്ചു ഇവിടെ അലസന്മാരായിരിക്കുന്നതു് ദേശാഭിമാനത്തിനു പററിയതല്ല. അങ്ങനെ ഒരു നയവും പരിപാടിയും രൂപീകരിക്കുന്ന ഒരു നേതൃത്വമാണ് നമുക്കു വേണ്ടതു്. അതിനു ശ്രീ പട്ടത്തിനു കഴിവില്ലെന്നു അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതനെഹ്റു ഫരിദ്കോട്ടിലോ കാശ്മീരത്തോ പോയതുകൊണ്ട് ഈ വാദഗതി തെററുന്നില്ല. ഒരു നേതാവിൻെറ സന്മനസ്സിനെ ആശ്രയിച്ചല്ല അതുനിൽക്കുന്നതു്. ജനതയുടെ സംഘടിത സ്വാതന്ത്ര്യബോധമാണതിനടിസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് നെഹ്റു ഇവിടെ വരുമെങ്കിൽ നന്ന്. പക്ഷെ അതിലും വലുതു് നമ്മുടെ നേതൃത്വം നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നതാണ്.

ശ്രീ താണുപിള്ള ഇക്കഴിഞ്ഞവടക്കൻ സക്കീട്ടിൽ സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധമാണ് മററൊരു കാര്യം. ആ നയം ശരിയായാലും തെററായാലും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ അതിനു അവർക്കു ഏതോ ചില വാദമുഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നയം അസ്ഥാനത്താണെന്നു മാത്രമല്ല ആത്മഹത്യാപരവും കൂടിയാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ പാകിസ്ഥാൻ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. 1942 ൽ ഇവിടെ സ്റ്റേററ് കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു സമരവും നടത്തിയില്ല. ഇവയാണു ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ മത്സരത്തിനു കാരണം. അതിവിടെ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടു തന്നെ ഇവിടെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിനുസ്ഥാനമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. പോരെങ്കിൽ ഇവിടെ താരതമ്യേന കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു നല്ലപിൻബലമുണ്ട്. ഇന്നും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത വരാണ്. കോൺഗ്രസ്സിൻെറ സമര ചരിത്രത്തിൽ അവരുടെ സേവനം അദ്വിതീയമായിരുന്നുവെന്നു ശ്രീ പട്ടവുംസമ്മതിക്കും. അവർസർക്കാർ ഏജൻറന്മാരാണെന്നും മററും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ നടക്കുന്ന പ്രചരണം തിരുവിതാംകൂറിലാരെയും പറഞ്ഞുവിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻസാദ്ധ്യമല്ല

ശ്രീ പട്ടത്തിൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു മറെറാരു കാര്യം കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ന് സ്റ്റേററു കോൺഗ്രസ്സ് സ്വീകരിക്കുന്നവിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിനെതിരാണെന്ന്. പ്രത്യേകിച്ചു അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തു വച്ച് എതുക്കാത്ത ഒരു പ്രമേയമാണതെന്നു ഓർമ്മിക്കണം. പൊതുജനഹിതമല്ലായിരുന്നതു കൊണ്ടു അതു പാസ്സായി. ജനാധിപത്യമര്യാദയനുസരിച്ചു (എ. ഐ. സ. സി. യുടെ ബോംബേ പ്രമേയം കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അനുസരിക്കേണ്ടിയിരുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന പട്ടത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ) ശ്രീ പട്ടം അതു അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു ഇതു രണ്ടും ചെയ്യാത്തതിൻെറഅർത്ഥം പൊതുജനഹിതത്തെഅദ്ദേഹംആദരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നനിർബന്ധമുണ്ടെന്നാണ്.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ശ്രീ പട്ടത്തിൻെറ ആത്മാർത്ഥത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ ആ വ്യക്തിയുടെ ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യസമരം വിജയിക്കുമെന്നു ആശിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ. നമുക്കിന്നു വേണ്ടതു് ഒരു സജീവ നേതൃത്വമാണ്. ബഹുമാന്യ നേതാവേ, അവിടന്നതിനു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിതരുക.

മലയാററൂർ കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ B. Sc.

റഷ്യയും സ്റ്റാലിനും

"റഷ്യ ഇമ്പീരിയലിസ്റ്റായി," "സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ റഷ്യയിൽ സ്റ്റാലിൻെറ റഷ്യയേക്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു." "സ്റ്റാലിൻ ഒരു പൌരസ്ത്യ ദുഷ് പ്രഭുവാണ്" എന്നിങ്ങനെ സ്റ്റാലിൻ വിരുദ്ധ പ്രചരണം, മുതലാളിപ്പത്രങ്ങളിൽ തകൃതി പിടിച്ചു വരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, സോവിയററു റഷ്യയും അതിൻെറ നായകനായ ജോസഫ് സ്റ്റാലിനേയും പററിയുള്ള ഒരു പരിചിന്തനം രസാവഹമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

1917 ഒക്ടോബർ മാസം അവിസ്മരണീയമാണ്. മനുഷ്യരാശിയെ ആകമാനം ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു മഹത് വിപ്ലവം അന്നു റഷ്യയിൽ നടന്നു മാനവ വംശത്തിൻെറ ഏററവും മഹത്തായ സ്വപ്നങ്ങൾ നിറവേറി. കമ്യൂണിസത്തിൻെറ വിജയ പതാക, ലോകത്തിൻെറ ആറിലൊരംശത്തിൽ പാറിക്കളിച്ചു. ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു് ജനങ്ങളുടെ വിപ്ളവമായിരുന്നു—പുതിയൊരു സമുദായപ്പിറവിയുടെ പേററു നോവായിരുന്നു. മുതലാളിത്വം വിറപൂണ്ടു. പിന്തിരിപ്പന്മാർ സ്തബ്ധരായി. ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള മർദ്ദിത ലക്ഷങ്ങൾ അവരുടെ മാന്ദ്യം കുടഞ്ഞു കളഞ്ഞു. കാരണം, പൈശാചികമായ ഒരു ഭരണകൂടത്തെ തട്ടിയുടച്ച് സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു സമുദായ വ്യവസ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക്, വിപ്ളവാചാര്യന്മാരായ ലെനിൻേറയും സ്റ്റാലിൻേറയും നേതൃത്വത്തിൽ കുതിച്ചുപായുന്ന അനേകലക്ഷങ്ങളുടെ കാഴ്ച നൽകിയ പ്രചോദനമായിരുന്നു.

ലെനിൻ മരിച്ചു. ലോകത്തിലെ അവശലക്ഷങ്ങൾ നെഞ്ചുപൊട്ടി കരഞ്ഞു. ഓരോ റഷ്യാക്കാരനും ഓരോ ബോൾഷെവിക്കിനും അതൊരു തീരാനഷ്ടമായിരുന്നു. മുതലാളികൾ ആശപൂണ്ടു. ലെനിൻെറ മരണം സോവിയററിനെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. അവർ ഒരു മനശാന്തിക്കായി ശ്രമിച്ചതാണ്. ലെനിനെപ്പററ നാടുതന്നെ ഒരു സ്റ്റാലിനേയും ജനിപ്പിച്ചിരുന്ന വിവരം അവർ പെട്ടെന്ന് ഓർത്തില്ല. പ്രാരംഭ കാലം മുതൽക്കേ ലെനിൻെറസഹചാരിയായിരുന്ന സ്റ്റാലിൻെറ ചുമലിൽ വൻ ചുമതലകൾ വന്നു പതിച്ചു. മറെറാരു ലനിൻ തന്നെയായിരുന്നു സ്റ്റാലിൻ.

അപകടഘട്ടം ഒന്നു നീങ്ങിക്കിട്ടി. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളുടെ യഥാർത്ഥപ്രയോഗമായി സുഭിക്ഷത കളിയാടി. ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ച സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം സോവിയററു നാട്ടിൽ മാത്രം തല കാണിച്ചില്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരോധികളെ ഇതു അരിശം കൊള്ളിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസപരമായും ശാസ്ത്രീയപരമായും വ്യവസായപരമായും കാർമ്മികപരമായും പുതിയ ചരിത്രം സോവിയററു ജനത സൃഷ്ടിച്ചു.

ഹിററ്ലർ റഷ്യയിൽ കയറി. യുദ്ധത്തിൻെറ 2-ാംഅദ്ധ്യായംലോകർ അക്ഷമരായി കാത്തുനിന്നു. ക്ഷണത്തിൽ സോവിയററ് തിരിച്ചടിച്ചുതുടങ്ങി. ഹിററ്ലർക്കുതന്നെ മനസ്സിലായി അയാൾകാണിച്ചതു് അബദ്ധ

(ശേഷം 11-ാംപേജിൽ)

ഐവാൻ നിക്കുലിൻ

(8-ാംപേജിൽ നിന്നും)

ക്ക് യാത്രയായി. പന്ത്രണ്ടെണ്ണം കീഴടങ്ങി. മററുള്ളവരെല്ലാംഓടിക്കളഞ്ഞു.

നാവികന്മാർക്ക് ഈയുദ്ധത്തിൽ ഒരു നഷ്ടവും ഉണ്ടായില്ല. ആ ഭയങ്കര ഇടികൊണ്ട് ഫോമിച്ചോവിൻെറ തള്ളവിരൽ ഒടിഞ്ഞുപോയതു് കണക്കാക്കാതിരുന്നാൽ.... (തുടരും)

Printed at the Powra Dhwany Press, Published by Anjiliparampil Kumaran at Kottayam.